

KLAN S ROPET

Nr. 67

Des. 2004

ENGA ER TILBAKE

Klansropet

Nr 67 - des. 2004

Klansropet er: Klanens medlemsblad. Alle medlemmer oppfordres til å sende inn bidrag. Innlegg må sendes enten via e-post eller på diskett: ropet@klanen.no

Opplag: 11 500
layout: Jørund Smedhus
e-post: ar@klanen.no

Bidragstere: KjellG, Magisk Døvle, KjellH, J.S. Atle E. Nalle.

Takk til: Leserbreve/bilder.

Forside:
Illust. Jørund Smedhus

Hjelpemidler: Bevis Fronds album New River Head kom i posten fra England, den cd skiva hjalp bra sammen med mye svart kaffe.

Adresse:
Klansropet/Klanen
Postboks 6947
0130 Oslo
Tlf: 22330606
Fax: 23310171
e-post: ropet@klanen.no
e-post: klanen@klanen.no
Internett: www.klanen.no

Vålerenga Sjappa:
Pilestredet 8.
0130 Oslo
Tlf: 23310170

Inneholder blant annet

Side 5
Klanen, en film av supportere - om supportere

Side 8
Spillerfond

Side 10-12
Året spiller - Kjetil Wæhler

Side 14-17
Sesongkort

Side 20-22
Royal League

Side 28-31, 48-51 og 54-63
Brevsprekken - Leserbreve

Side 32-47
EngaTifo

Side 64-65
Kalenderen og turinfo

Annonseansvarlig: Espen Knutsen
E-post: espen@klanen.no

Medlemskap i Klanen
kr 150,-. Barn under 15 år: kr 50,-
kontonummer: 0540.08.03988
E-post: medlem@klanen.no

VI SKAL TIL STOCKHOLM Royal League

Djurgården - Vålerenga lörd. 12. feb. kl. 9

Tur med /uten overnatting. Påmelding i Sjappa. Vi satser på å få organisert forhåndssalg av kampbilletter, vi sender ut mail og annonserer dette på klanen.no straks vi har mer info. Vær oppmerksomme på at eksakt klokkeslett ennå ikke er berammet. De aktuelle tidene er 16, 18, 20 og 20.30. Klanen tar utgangspunkt i kl. 16.00. Skulle det bli senere får man noen ekstra timer i Stockholm og tilsvarende seinere hjemme i Norge. Dere kan velge i en rekke turalternativer og overnattingstilbud. det koster kun 550,- tur/retur med buss. Mer info på s. 65.

Gledens ord for dagen

Da jeg skrev tilsvarende "leder" for ett år siden hadde vi så vidt unngått nedrykk samtidig som konkurransen var nær for vår kjære skakkjorte klubb. I går slo vi Rosenborg 3-2 og leder vår gruppe i Royal league samtidig som vi fremdeles feirer sølvet som vi vant i serien her hjemme. Forvandling? Tidene!

Selvtillit er alfa og omega når man driver med idrett, tror du ikke på det du driver med kommer du sjelden noen vei, lykkes på høyt plan gjør du i hvert fall ikke og det blir stort sett stang ut hele veien. I vårsesongen gikk det mye opp og ned selv om vi så tendensen til godt spill allerede i den første kampen mot Bodø/Glimt, problemet var bare det at vi til stadighet kasta bort viktige poeng vi nå for tida aldri i verden hadde gitt bort. Vi stresser ikke lenger selv om vi skulle ligge under med et mål eller om det står 0-0 ved pause, vi veit hva vi kan og at målene før eller seinere kommer.

Se bare på kampen i går, tidligere utgaver av VIF hadde klappa totalt sammen etter at Frode Johnsen utligna til 2-2, men ikke dagens mannskap, de malte på videre og visste at sjansene ville komme selv om det bare gjenstod få minutter av kampen. Frispark, Wæhler, Panzer og BANG, 3-2! I fjor hadde vi lagt oss i forsvar det siste kvarteret for å sikre det ene poenget, vi hadde rett og slett ikke selvtillit nok til å våge å gå for alle tre, muligens hadde vi ikke evnen heller. Nå tør vi og nå vinner vi sånne kamper.

11500 tilskuere på en kald novemberettermiddag står det så absolutt respekt av og jeg nøler ikke med å klasifisere 2004 sesongen som tidenes beste for Vålerenga, ikke nødvendigvis sportslig, men alt i alt, dette har vært en utrolig opplevelse fra ende til annen etter alle årene med smerte vi har vært gjennom. Hvem hadde i sin aller villeste fantasi trodd at vi skulle ende opp med sølvmedaljer og et hjemmesnitt på over 14.000 tilskuere? Aldri har så mange mennesker brydd seg om klubben vår som i denne sesongen, det har vært blått og rødt i gatene over hele byen før hjemmekampene og aldri har så mange bidratt så mye på tribunen som i denne jubelsesongen. Vestbredden har vært utsolgt i hver kamp og Gaza øvre blir bare fullere og fullere og mer og mer bråkete for hver kamp som går. Derfor vinner vi også hjemmekampene, ingen gleder seg til å møte Vålerenga på et Ullevaal Stadion som endelig har fått sitt definitive gjennombrudd som klubbens hjemmestadion. Dette er vår festning!

Klanen passerer snart 10.000 medlemmer, de fleste aktive mens mange forblir passive. Håpet er at de av dere som mer fungerer som støttemedlemmer får kroppene deres opp av sofaen (hvis mulig...) og avlegger Ullevaal Stadion et eller flere besøk i løpet av 2005 sesongen. Dere vil ikke angre og dere kommer garantert til å bli tatt godt vare på av Vålerengafamilien uansett på hvilken tribune dere måtte havne på. VIF er definitivt best i levende live, der og da!

Mange klager over at enkelte til tider smaker litt for mye på de edle dråpene før matchene.

Fyll er en uting og fulle folk er ubrukelige som supportere. Dessverre er vi bare mennesker og enkelte ganger kan ting fort gå over styr, som det gjorde for noen av oss i Esbjerg. Dette ble en klassisk dansketur med gutta (og jentene), problemet var bare at denne også inneholdt en fotballkamp. La oss være enige om at 2005 skal være sesongen da vi tenker oss litt mer om før vi heller nedpå store mengder alkohol før vi skal på kamp. Det er stor forskjell på noen øl og en flaske brennvin. Så lenge vi er på kamp representerer vi hele klubben og hele Klanen, og ingen er tjent med lavpanna oppførsel fra sjanglete halvaper på tur. Er man full og blid kan det til nød godtas, men er man atal og sprer dritt har man ingenting på en fotballkamp å gjøre. Da driter man seg ut, som det heter på godt norsk. "Bønder" får andre lags supportere være, vi er Vålerenga og veit å oppføre oss som folk.

Som vanlig er det på tide å takke alle som bidrar til at Klanen er blitt det den er, dere veit alle hvem dere er, ingen nevnt ingen glemt og skal vi opprettholde kvaliteten på det vi driver med er vi totalt avhengige av alle frivillige ildsjeler som jobber og sliter for oss alle. Heldigvis har vi mange av disse, det er derfor vi er best. I disse dager gir Klanen ut en DVD som inneholder alt du veit og alt du ikke visste om spiller nummer 12, et opplagt julegavetips for alle supportere.

En fredfull jul og ett glitrende nytt år ønskes dere alle fra alle oss i styret.

Vi sees i Stockholm den 12. februar og ellers der skikkelige folk ferdes, på Jordal, i Vallhall og andre steder i bohemenes ånd.

Kjell G.

Info mail

Klanen har nå registrert over 2000 e-postadresser. Alle medlemmer som er registrert med e-post adresse mottar jevnlig info om div. arrangementer, turer, billetter etc.

send adr. til: jvs@klanen.no

TIFOGRUPPA TRENGER DEG!

Vi trenger å være mange flere mennesker som deltar aktivt på de større arrangementene. Vi har et sterkt behov for å spre maling, flaggklistring, syng og alt annet dugnadsarbeid over flere personer. Og vi må være litt flere til å sette ut større tifoer på matchdag.

Hvis du vil være med: Ring/SMS KjellH (9223 0364) eller send en mail til tifo@klanen.no

Frivillige i Klanen...

Klanen er i voldsom vekst. Samtidig ønsker vi å så langt som mulig ivareta så mange som mulig av våre funksjoner på frivillig plan slik at de økonomiske midler Klanen disponerer ikke går til "red tape" og innleide tjenester. Nå kan kanskje du hjelpe til?

Mange funksjoner i Klanen er allerede ivaretatt av frivillige, eksempelvis regnskapet som pr. i dag føres av en profesjonell på frivillig basis, det samme gjelder behandling av Klansropet - vi får alltid mye retur pga. adresseendringer etc., og det er det en gjeng helter type frivillige som tar seg av. Oppdatering og endring av medlemssystemet er et annet.

Vi kunne nevnt mye...

Men vi har også udekte felt hvor vi ønsker å knytte til oss frivillige som kan ofre litt, passe, eller mye tid i Klanens tjeneste. I denne omgang søker vi følgende:

- Personer med driftskompetanse på Unix, spesielt Linux
- Programmerere, du bør beherske Java og/eller Perl, og SQL. Du må kjenne til WEB-programmering, både HTML og WML, og kjennskap til vårt publiseringssystem eZ Publish er heller ingen ulempe (men intet krav)
- Radioreportere, både for intervjuvirksomhet, men også for live kommentering av kamper og intervjuvirksomhet før/under/etter kampene
- WEB-journalister/journalister, har du en slik i magen, og ikke minst har evnen til å få det ned på papir/tast er du kanskje vår mann/kvinne. Du vil produsere stoff både til Klanen.No og Klansropet, samt levere bakgrunnsstoff til Klanens WEB-radio (researcher).

Kjenner du deg igjen i noe av dette? Please ikke nøle med å kontakte oss! Ingen av oss er farlige, det hender vi gleser fra tid til annen, men egentlig er vi alle veldig mjuke :-)

Du kontakter oss via webservice@klanen.no

KLANEN

ET PORTRETT AV VÅLERENGAS 12. SPILLER

DVD SELGES I SJAPPA FRA FREDAG 10. DESEMBER

Høydepunkter fra 2004 og tilbakeblikk på 14 år i "Engas" tjeneste.

Klanen - fra 300 til 10 000 medlemmer.

Intervjuer med Scheie, Drillo, Rekdal, Bohinen, Dos Santos,

Kjetil Siem, Davy Wathne m. fl.

PRIS 199,-

Når Rosenborg og Vålerenga kjempa side ved side om seriegullet var det overraskende å høre hvor mange som ærlig og oppriktig ønska at gullet skulle ende opp i hovedstaden. De sa de gjorde det i hvert fall.

Elsket og hatet

Jeg antar at det var 50% for og 50% mot oss, et meget oppsiktsvekkende tall ettersom RBK jo ynder å kalle seg for "hele Norges Rossenbårr". Så feil kan man altså ta. Eller?

Grunnen til at mange håpa på VIF var nok ikke nødvendigvis den at de sympatiserte med oss, snarere tvert imot, men grunnen var snarere den at de var møkka lei denne nesten evige RBK-dominansen som har gjort norsk fotball til en alt for forutsigbar affære. At det var VIF som tok opp kampen var for fotball-folket flest ett fett, det viktigste var at Rosenborg ikke vant.

Mye av denne skepsisen til Vålerenga ligger i den samme generelle skepsisen man finner overfor hovedstadsklubber i resten av vår siviliserte verden, ja trolig i den mer usiviliserte delen også...

Folk i hovedstaden er blærete og innbiller seg at de eier hele landet.

Folk i hovedstaden bor i dyre hyttepallaser på fjellet om vinteren og ved sjøen om sommeren.

Folk i hovedstaden er generelt ikke bra mennesker. Hørt disse før på deres vei rundt omkring i vårt langstrakte land?

Det er lettere å like Rosenborg for en gjennomsnitts traust nordmann enn det ville ha vært å sympatisere med et lag fra Oslo, uansett hvor mye østkantbakgrunn det har. Man må huske at de fleste her i landet kjenner en eller annen som har bosatt seg her i byen og at de derfor føler det litt som om vi har "tatt" folkene deres, deres beste kvinner og menn vel og merke. Nærmere sannheten går det vel ikke an å komme, hva skal vi med en skokk halvtomsinger fra steder ikke engang skaperen selv hadde villet vedkjent seg å ha skapt?

Allikevel er det mange mennesker her i landet som faktisk åpenlyst og uten blygsel innrømmer at de holder med bohemklubben fra Oslo, mange av disse er outsiders og/eller utskudd som kjenner igjen noe av seg selv i galskapens klubb. Det er i hvert fall sånn mange av våre fiender beskriver disse våre kjære supportere som har tilholdsted langt vekk fra hovedstaden. Klanens bravader gjennom de siste årene må nok ta mye av skylda for klubbens upopularitet i mange kretser, det er ikke enkelt for folk fra Lillestrøm og Bergen og til stadighet måtte lese om Vålerenga-supporternes fortrefelighet og hvor fantastiske og fargerike vi er. Sånn skaper hat, eller misunnelse om du vil.

Mange er rett og slett lei Klanen og all den oppmerksomheten vi får. Hva hadde vi gjort hvis (Gud forby) Kanarifansen eller Bastionen (sic!) hadde vært i media i både tide og utide? Vi hadde selvsagt spydd av vemmelse samtidig som vi selvsagt ville ha vært grønne av misunnelse. Ingen unner sine fiender suksess, uansett hvem det er på bekostning av. Janteloven lever i beste velgående i vårt kjære land, alle som får til noe og som opplever suksess ender før eller seinere opp med å bli både mislikt og mistenkeliggjort. De jukser, de har flaks etc etc.

Klanen har lenge vært best samtidig med at vår kjære klubb har gått fra den ene skuffelsen til den andre, folk

har ledd av VIF pga deres udugelighet samtidig som de har hata Klanen for dens suksess. Kom i hvert fall ikke her og si at vi er kjedelige. Nå, når klubben plutselig har sett lyset, er det på tide for buskfolket å finne fram det gamle VIF-hatet igjen, et hat som ikke har vært tilstede siden våre glansdager tidlig på 80-tallet. "Disse Oslosvina skal faen meg ikke komme her og tru at dem er noe". Det er ikke lett å tackle at VIF plutselig har fire mann i landslagstroppen, mot normalt ingen.

Hvordan hadde vi håndtert det hvis FCLO plutselig hadde vært på alles lepper, mens vår klubb hadde vært redusert til en ubetydelig parentes? Selv god gammaldags betimelig vold hadde ikke kunne redda oss ut av den utenkelige og usmakelige situasjonen. Tror dere for øvrig at noen fra Lyn ville at vi skulle vinne seriegullet? Morgan og Atle sa så, men vi veit bedre, folket der borte i vest er sprekkerferdige av misunnelse og ønsker vår klubb så mye vondt at man skal ha temmelig god oppfinnsomhet for å kunne tenke seg hva de har i tankene og hva de egentlig innerst inne unner oss. Døden og umiddelbar tilintetgjørelse er vel trolig det nærmeste man kommer.

La oss nyte hvert eneste sekund av den suksessen vi nå opplever, den tar statistisk sett snart slutt så la oss gjøre det meste og det beste ut av hver eneste dag. Livet som Vålerenga-supporter har aldri vært bedre og VI elsker det! At bønda hater det gjør det hele bare så mye, mye bedre.

Kjell G.

Foto: Andreas Øwre

Spillerfond

Som en av Akersgatas tanter tidligere har beskrevet har vi lekt med tanken om å opprette et spillerfond i Klanens regi.

Motivasjonen er såre enkel; Mange av våre medlemmer ønsker å være delaktige i anskaffelsen av nye, eller å beholde eksisterende spillere.

Idèen er at dette skal eksistere på utsiden av Klanen, med eget styre og egne regnskaper, selv om Klanen vil stå for mye av det praktiske arbeidet.

Selv om vi har pønsket på dette lenge før Steffen Iversen kom til klubben er det nærliggende å se for seg at det er han som det bør tenkes på i første omgang. Det er derimot for tidlig per i dag å si at dette skal være et fond kun for å beholde Steffen, i og med at han ennå ikke har bestemt seg for om han blir. Skulle han derimot dra er behovet for å skaffe en erstatter vel så viktig. Bestemmer derimot Steffen seg for å bli er det åpenbart at han blir dyr, veldig dyr i Vålerengasammenheng. Klarer vi som supportere å samle inn en million kroner er det allikevel klart et det blir vanskelig for andre å si nei til å bidra.

Vi tenkte derfor som så at dersom tusen medlemmer spytter inn tusen kroner hver er vi i mål. I og med at desember er måned av året hvor folk flest ikke har alt for mye kroner i lomma tenkte vi det var lurt å gi folk mulighet til å betale i fire avdrag dersom noen har behov for det, i desember, februar, april og juni. Hvordan går man fram, og hva får man?

Du betaler inn et minimumsbeløp på 250.- på konto nr 0539 22 66668 innen utgangen av desember, (og for all del: merk innbetalingen med navn og medlemsnummer og "spillerfond") du venter en ukes tid, drar så ned i Sjappa og får et fondsbevis som viser at du er medlem, med et medlemsnummer. (bor du utenfor postnummer 2000, eller generelt har problemer med å komme deg ned i Sjappa, kan du selvsagt sende en mail for å få det tilsendt).

Tirsdag 25. januar har vi så et medlemsmøte i kafèen i Valhall, hvor alle kan møte opp å stemme på et styre som man da gir mandat til å forvalte fondets midler. I utgangspunktet ser vi for oss at hovedtrener i klubben og klanens regnskapsansvarlige, pluss to andre, sitter i dette styret, men det får bli opp til medlemmene. Dette styret får da til oppgave å formalisere de økonomiske

rammene rundt fondet. Skyter fondet inn én million, og totalkostnadene for å beholde spilleren er fire mill, ja da har fondet 25% av spilleren. Selges spilleren med gevinst i kontraktperioden, får fondet den prosentandelen de eier, i gevinst. Om medlemmene av fondet da velger å fordele gevinsten, eller å reinvestere gevinsten i en ny spiller, er helt og holdent medlemmenes avgjørelse.

Vi har allerede fått spørsmål om så mangt angående spillerfondet. Blandt annet lurte folk på om det er mulig å kjøpe mer enn én andel. Vi mener at det er helt greit. Du får ett fondsbevis for hver tusen kroner innbetalt, men du får bare én stemme på medlemsmøtene uansett. Hva skjer dersom du velger å betale over flere avdrag, og ikke betaler i tide? For det første er vi temmelig avhengig av å få E-mail adresse på alle som blir med. Har du ikke annet enn en postadresse må vi jo akseptere det, men det er ufattelig ressurskrevende, både med tid og penger, å sende brev til hver enkelt. Betaler du ikke restbeløpet i tide vil du få en påminnelse om betaling. Hører vi så ikke noe må vi desverre stryke de som ikke betaler som medlemmer. Det vil garantert dukke opp flere spørsmål underveis. Vi håper de som har spørsmål bruker E-postadressen kls@klanen.no for å få svar på dette. I tillegg vil tilleggsinformasjon legges ut på www.klanen.no.

Styret

1000 personer x 1000 kr = 1 million

Du betaler inn et minimumsbeløp på 250.- på konto nr 0539 22 66668 innen utgangen av desember, (og for all del: merk innbetalingen med navn og medlemsnummer og "spillerfond") og binder deg for ytterligere 750,- totalt 1000,-

Tirsdag 25. januar har vi så et medlemsmøte i kafèen i Valhall.

Vi håper de som har spørsmål bruker E-postadressen: kl@klanen.no for å få svar på dette. I tillegg vil tilleggsinformasjon legges ut på www.klanen.no.

Fra styret

Klanens samarbeidspartnere

Klanen har etter hvert et tett samarbeid med mange firmaer. Det er dog to som fortjener omtale, og heder og ære, i større grad enn andre.

Den første som må fremheves er Hafslund. Deres bidrag til Vålerenga fotball er som vi veit i millionklassen, og det aleine er nok til å klappe i loffene. Men at Hafslund i tillegg bidrar med adskillige tusen til Klanen hvert år er kanskje ikke alle klar over. I år hadde vi eksempelvis en uttalt målsetting om å få med så mange som mulig til Stavanger. En massemobilisering er ikke like lett dersom folket må betale markedspris for transporten til Vestlandet. Da er det utrolig godt at klubbens generalsponsor ser verdien i oss supportere, og betaler for at laget vårt også skal få vår støtte på bortebane. Det mest suverene med Hafslund er allikevel at vi kan få en telefon fra markedsavdelinga deres som kan meddele at nå synes Hafslund at Klanen gjør en så utrolig bra jobb at vi fortjener en påskjønnelse. Da er det opp til oss å finne et prosjekt vi har ønske om å gjennomføre, men som det ikke er rom for i våre budsjettet. Synes da Hafslund idèen er god, betaler de så for gildet. Det er egentlig ikke mer å si enn takk, en riktig så stor TAKK! Og takk for at dere blir i mange år til.

En annen bidragsyter, som også svært få er klar over, er Ringnes. Selv om vi synes det er brillefint et Hansa skyter inn penger i fotballklubben vår, er det desverre en mekevere som enda i mange år vil sette seg i vrangstrupen på de fleste klansmedlemmer. Da er det fint med et alternativ som heter Ringnes, som riktignok aldri har formalisert samarbeidet med Klanen. Ringnes vil kort og godt bidra fordi de synes at begge har en felles Oslobakgrunn som det er verdt å ivareta, uten at de forventer noe tilbake. Bidragene fra Ringnes har gjort at vi har hatt mulighet til å gå ned i pris på både buss- og spesielt på togturene i hele år. Både Hafslund og Ringnes viser dermed at de verdsetter den jobben vi som supportere bidrar med, og også hjelper oss til å holde prisene på transport til bortekamper på et edruelig nivå.

Internettbasert løsning for Klanens medlemsregister

Klanen får nytt medlemsregister .. og du kan gjøre endringene selv.

I disse dager innfører Klanen et helt nytt medlemsregistersystem. Systemet er nettbasert, slik at du selv kan gå inn på "dine" sider og oppdatere kontaklinformasjonen vi har om deg. Det betyr at Klanen vil ha et mer oppdatert register med tanke på hvor folk bor, telefonnumre, hvilke e-post-adr de bruker og hvilken type tilknytning de har til oss i Klanen. Det vil også hjelpe oss til å ha en bedre oppdatert statistisk oversikt - hvor mange jenter er medlem av Klanen, hvor mange over 70 år, hvor mange med postnummer 0658 etc.

Det nye medlemsregisteret medfører selvsagt ikke at Klanen skal begynne å gi bort folks kontaklinformasjon til andre.

Hvordan du logger deg inn på denne nye tjensten vil enten stå på den enkelte giro som følger med denne utsendelsen, event. så vil vi sende ut brev om dette til alle medlemmer hvis vi ikke rekker å få med dette før deadline på dette Klansropet.

Registeret vil etter hvert også vise de siste "bevegelsene" mellom Klanen og det enkelte medlem. Her vil du se når vi sist sendte Klansropet eller medlemskortet - og til hvilken adresse, når du sist betalte regningen og annen informasjon. Systemet er laget på en slik måte at det vil utvikles i løpet av årene som kommer, uten at vi kan si noe nå om hvilke funksjoner som vil implementeres når.

Vi håper dere i størst mulig grad benytter dere av systemet. Dersom du synes det er vanskelig med slike netjtjenester, er det selvsagt fortsatt være mulig å skifte adresse eller spørre om ting på medlem@klanen.no, i brev til Klanen, Postboks 6947, St. Olavs Plass, 0130 Oslo eller hos de som jobber i Sjappa.

Årsakene til at systemet innføres er ganske enkle: Det gir Klanen en mer oppdatert oversikt slik at Klanen kan gjøre en bedre jobb for medlemmene og for Vålerenga.

Årets Spiller 2004 – Kjetil Wæhler

På Doverhallen etter årets siste seriemkamp fikk Kjetil Wæhler utmerkelsen "Årets Spiller 2004" av Klanen. Kjetil forteller at han var veldig overrasket over å motta prisen, og veldig stolt siden det var en slik pris fra fansen.

Foto: DigitalSport og J. Sandem

"Det var en av de største utmerkelsene jeg har fått som fotballspiller, og jeg setter den veldig høyt".

Island

Kjetil ble huket tak i etter trening i Vallhall, og svarte på spørsmål om vestkantsklubben, England, landslaget, Vålerenga nå, da og etterpå og litt om livet som fotballspiller.

Av Lasse A. Vangstein

Først og fremst var det noe spenning knyttet til hvordan det var å komme til Vålerenga med en fortid i Lyn. Kjetil sier han ikke hadde noen problemer med dette. Lyn hadde ikke så mye som løftet en finger for å ha han tilbake etter oppholdet i England, og etter den halve sesongen i Moss. Undertegnede er overbevist om at Lyn angret en liten smule nå. Kjetil er vår! –"Etter England var det viktig for meg å spille fotball, og det fikk jeg gjøre i 5 måneder i Moss. Men, jeg ville til Oslo, og Vålerenga ville satse på meg. Jeg skulle egentlig trene med Lillestrøm også, men valgte Vålerenga før jeg kom så langt. Jeg har aldri angret, og har aldri hatt det så bra i en klubb noen gang tidligere", sier Kjetil.

Kjetil var 3 år i England, og presterte kunststykket å gå gjennom oppholdet uten å spille en eneste kamp. "Jeg pleier å si at jeg ble med samboeren til England slik at hun skulle få studere", sier Kjetil om tiden i Wimbledon. På spørsmål om han tror oppholdet gjorde at han ble satt tilbake som spiller, forsikrer Kjetil om at dette sannsynligvis kun betyr at han holder flere år som spiller, og at han ikke tror han har blitt så veldig mye satt tilbake. Årets sesong beviser vel i allefall at han holder mål.

-Kan du beskrive dine styrker og svakheter som fotballspiller?

-Mine styrker ligger for det meste defensivt. Jeg er god i duellspillet, er hurtig, taklingssterk og god 1 mot 1. Mine svakheter synes jeg selv er det offensive spillet og passningsspillet mitt offensivt, men jeg jobber hele tiden for å bli bedre på dette.

-Hvilke ambisjoner har du som fotballspiller i framtiden?

-Jeg tror alle som spiller godt på ett topplag har ambisjoner om å spille på landslaget. Når jeg presterer godt har i allefall jeg en naturlig ambisjon om å spille for Norge. Jeg føler jeg ikke burde være så langt unna en plass på landslaget, og har kanskje følt meg forbigått ved et par anledninger i år. Jeg håper jeg blir tatt ut til Asia-turneen med landslaget i januar, og blir skuffet hvis jeg blir utelatt da.

Tilbake til 2004-sesongen, og spørsmålet er om sesongen har gått over forventning for Vålerenga, sett i lys av fjorårssesongen: –"Før sesongen hadde vi en målsetning om å gjøre det bedre enn i fjor. Det ble vi jo til gangs, og jeg synes vi har overgått forventningene vi hadde", forteller Kjetil.

-Hva har vi gjort riktig for å bli ett topplag?

-Spillerene har tatt mer ansvar, både for seg selv, og for sine medspillere. Noen spillere meldte seg litt ut i fjor når det buttet i mot, i år har vi heller stått fram og tatt mer ansvar. Samtidig har vi hatt en annen flyt i år enn i fjor. Også må vi ikke glemme at vi har hentet inn noen forsterkninger som har gitt ekstra konkurranse om plassene, og som har vist at ingen på laget kan føle seg for sikker på plassen sin. Videre har klubben vært flinkere med forsterkningene enn tidligere, og hentet bedre spillere enn de kanskje gjorde før.

-Hvordan skal vi klare å gjenskape prestasjonene neste år, og samtidig bli et bedre lag?

-Det er egentlig ganske enkelt. Vi må jobbe knallhardt. Vi må ikke være fornøyde med det vi har prestert i år, men jobbe for å bli bedre hele veien. Alle i stallen må løfte seg litt i forhold til i år, og alle har noe de kan bli bedre på. Samtidig må klubben tørre å satse på å hente gode spillere, selv om dette betyr økte lønninger og høyere utgifter. For å holde oss i toppen må vi forsterke stallen. Men, dette vet både trenerne våre og administrasjonen veldig godt, og viser jo at de ønsker å satse framover. Jeg synes fremtiden er lys for Vålerenga.

-Kan du fortelle litt om livet som fotballspiller?

-Vi har jo allerede forsterket stallen noe, blant annet med Amund Skiri, som er midtstopper. Ser du på han som en konkurrent til plassen din?

-Han er både en konkurrent og en medspiller. I år har vi hatt litt liten dekning på stopperplassen, og det er viktig at vi har ekstra folk på den plassen også. Konkurransen er bare med på å heve oss andre som er her fra før. Klarer man ikke det, mister man plassen. Jeg tror det kun er sunt med konkurranse.

-Du har jo tidligere vært rimelig plaget med skader. Dette har jo også andre Vålerenga-spillere slitt med. Hvorfor har vi færre skader nå enn tidligere?

-Det er mange grunner til det. Vi har noen trenere som har erfaring fra toppfotballen selv, og som aksepterer at man noen ganger må stå over en trening eller to grunnet litt småplukk. Støtteapparatet rundt klubben, men Schwabe & co i spissen er også veldig bra. Dette gir oss spillerene en god trygghet, og er helt klart skadeforebyggende. Samtidig har vi alt vi trenger her på Valle, med en god treningsbane ute, hallen vi kan trene i på vinteren, treningsstudio og fysikalsk institutt vegg i vegg med garderoben. Vi har det vi trenger, og dette tror jeg hjelper til at spillerne holder seg mer friske.

-Det er jo på mange måter behagelig, man har jo hobbyen sin som jobb. Også har man mye tid utenom fotballen, da vi ikke akkurat jobber åtte til fire. Dagene består av at man står opp og spiser en god frokost, før man møtes på Valle for trening klokken 11. Så spiser vi lunsj sammen i kantina i hallen. Etter dette blir vi gjerne igjen og spiller litt kort eller playstation. Det er en sosial gjeng i laget, og vi trives i hverandres selskap.

-Noe du savner fra det "vanlige" livet?

-Jeg savner å ha frihelger. Vi har ofte trening og kamp i helgene, noe som begrenser litt hva man kan gjøre. Jeg savner å kunne gå ut å spise en bedre middag en helg, sove lenge på søndag, spise en god frokost og kanskje gå en tur i naturen på en søndags formiddag, uten å måtte tenke på fotball. Men, jeg klager ikke, jeg har valgt dette selv, og er heldig som kan drive med hobbyen min på daglig basis.

-Hva gjør Kjetil Wæhler når han skal koble av fra fotballen?

-Jeg spiller gjerne litt golf, selv om det ikke har blitt så mye i sommer. Rett og slett gjøre ting der man ikke trenger å tenke på fotball. Lese en bok, se en film, være med venner og familie, gå på kafé eller kino. Jeg tror det er viktig å ikke tenke på fotball 24 timer i døgnet, da blir man fort sliten og lei.

15% til alle
Klan medlemmer

Vi fikser alt av tenner

Også de som har falt ut

Norges eneste med
24t døgnvakt

• BOGSTADVEIEN TANNLEGEVAKT
• TANNINNSETTINGSKONTORET • ALLMENN PRAKSIS

Tannlege Kjell Johannessen med assistenter

Tlf 22 95 73 00

Bogstadv. 15 B, 0355 Oslo

- Bleking
- Air-flow
- Plombering
- Uttrekning
- Reparasjon
- Kroner
- Broarbeid
- 24t døgnvakt

TANNINNSETTINGSKONTORET AS

I løpet av 2004 sesongen har vi fått bekreftet hvor viktig det kan være å være innehaver av et sesongkort.

Ingen dum ide å ha forkjøpsrett til billetter når VIF skal spille bortekamper på Hamar, i Skien, Fredrikstad og Åråsen. Ta gjerne med Viking Stadion, Kristiansand Stadion og Lerkendal i samme slengen. Det er ingen tvil om at det å følge Vålerengas bortekamper i fotball har blitt en livsstil for så mange at vi ikke lenger får billetter til alle som vil ha.

Foto: J. Sandem

Man skal være klar over at i de senere år har Klanen som regel fått tildelt flere billetter enn det vi strengt tatt har hatt krav på. NFF følger UEFA og det betyr i teorien at 5% av tilskuerkapasiteten skal reserveres bortelaget. Nå har dette ikke vært et stort problem da vi alltid har fått både to og tre ganger så mange billetter som vi har hatt krav på. I løpet av 2004 sesongen har vi sett tendensene til at dette er på vei til å endre seg. Publikumsboomen som farer over landet (med noen få hederlige unntak... vi skal ikke nevne navn) er en avgjørende faktor, utsolgte kamper i Tippeligaen er ikke lenger noe en opplever hvert skuddår. Med liten kapasitet på mange stadioner, økt komfort og flotte nye stadioner hos andre er det ikke lenger utopi for den lokale arrangøren å selge alle billettene til sine egne tilhengere. Da er det vi som reiser mest og flest fra Oslo som må stå med lua i hånda. Klanen vil gjøre alt i sin makt for å få tak i flest mulig billetter til Vålerengas trofaste, men nok, nei det vil vi ikke klare å få til alle kamper. Det vi kan gjøre i en slik situasjon der det dessverre ikke er nok til alle er å gi sesongkortinnehavere forkjøpsrett i minst 1 uke. Slik er det i resten av Europa der bortelagets supportere blir avspist med smuler og slik er det også blitt her til lands, så fremt det er snakk om kamper der VIF spiller vel og merke.

En annen fordel med sesongkort er jo egentlig en selvfølge, unngå kø og pes ved å måtte dra innom Sjappa, du sparer penger og du kan føre opp noe du virkelig trenger på lista til Julenissen.

Først og fremst har vi dette med langside vs kortside, vi har langsiden. Dette argumentet blir ofte brukt av de som forsvarer prisen Klanen må betale for sesongkort på Vestbredden. Men hva så med de supporterklubbene vi blir sammenlignet med? Tror noen at Stabæk hadde gitt Stabæk Support landets billigste sesongkort i 2004 hvis de ikke ble plassert på den gamle morkne tribunen og antallet sesongkort umulig hadde noen innvirkning på budsjettet? Ville Stabæk hadde gitt supporterne hele hovedtribunen på Nadderud og gitt 3500 sesongkort à 600,- til en supporterklubb? Neppes. Eller hva med Rosenborgs fantastiske og sjenerose tilbud til Kjernen. Tror virkelig noen at Kjernen ville fått den ene langsida på Lerkendal samtidig som sesongkortprisen ble senket til 1250,- eller 1450,- (begge priser inkl. gebyr) som Klanen betaler etter 1. jan? Nevner i samme åndedrag at sesongkort på nye Viking Stadion kostet 3000,- i 2004 hvis du ville ha samme plassering som det Klanen har på Ullevål. Da kan man saktens gi den håpløse lille gjengen som går under navnet Viking Hordene (ja, de skriver det i flertall) sesongkort bak mål til 600,-.

Det koster dessverre litt mer å være Norges desidert største supporterklubb. Klanen er stor og krever mye plass. Ville klubbene som "gir" gode tilbud til sine respektive supporterklubber også tilbudt samme plassering som den Klanen har fått av Vålerenga? Legg så til det faktum at dette tilbudet skulle benyttes av inntil 50 % av det totale publikum, da hadde pipa brått fått

Sesongkort

enkeltbillett vs kort - billett til bortekamper - Cupfinale - kortside og langside - barn

Sesongkort er gull!

Klanens styre etterstreber hele tiden at vi skal ha så gunstige priser som mulig for våre medlemmer, men det betyr ikke at vi går på barrikadene selv om man må betale svært mye for å SITTE på Ullevåls beste plasser. Et tema som ofte dukker opp når media presenterer klubbens priser på billetter og sesongkort er at vi er en av de supporterklubbene som må betale mest, men hva er det vi egentlig betaler for?

en annen lyd. Man hadde aldri "gitt bort" husets beste plasser så billig. Hadde allikevel klubbene reservert et stort antall av sine beste sitteplasser til supporterklubbene, da hadde Vålerenga og Klanen hatt ett, hvis ikke det aller beste tilbudet til sine supportere/medlemmer. Husk at Klanen har 3500 plasser på langsiden til en pris som er blant de rimeligste i Tippeligaen uansett plassering (da regner jeg med det vi kan definere som stadion, dermed faller klubber som Odd, FFK, Ham/Kam, Tromsø, Sogndal og dens like utenfor). Samtidig

som Klanen har hevd på disse plassene vil man i 2005 utvide Klanens revir til også å omfatte øvre del av Cola Svingen. Her vil klubben tilby sesongkort til 1250,- for voksen og 550,- for barn (etter 1. januar stiger prisen med 100,- for både barn og voksen). Sesongkort til en "hyggelig" pris i Cola som tar over 5000 tilskuere og 3000 plasser à 150,- (50,- barn) i VG svingens øvre seksjon er et godt tilbud. Dette er kortsider som uten tvil er Norges absolutt beste. Tar vi med VG Svingen nedre som huser inntil 2200 bortesupportere har Vålerenga totalt 14 500 billetter som koster maks 150,- og den prisen gjelder ved kjøp av enkeltbilletter, ikke sesongkort. Ingen over og ingen ved siden av i kongeriket Norge, ja bortsett fra Lyn og 200 000 potensielle OBOS medlemmer som skulle vallfarte til Ullevål. De kom ikke i 2004 og dukker vel neppe opp i 2005.

Sett i lys av dette har klanens styre de siste sesongene ikke hatt noen innvendinger på sesongkortprisen på Vestbredden. Samtidig vil vi understreke at Klanen også har en smertegrense og at prisene det nå opereres med er det maksimale av det vi kan akseptere. Da klubben prøvde å legge til noen ekstra hundrelapper før fjorårets sesong ble prisen raskt justert ned til dagens nivå etter noen oppklarende telefoner til Valle.

Det samme skjedde i høst, men som man kan se, det opereres fremdeles med priser Klanen kan akseptere i 2005.

Konklusjonen er da som følger: Vi har "dyre" sesongkort, men vi får valuta for penga... da snakker jeg om fasiliteter. Tilsvarende "vare" kan ikke skaffes i tilnærmet samme antall hos noen av neste sesongs tippeligaklubber hvis de holder samme prisnivå som i 2004. Vi har hatt en økning på 50,- på våre sesongkort de tre siste sesongene, for 4 sesonger siden kostet det 1100,- men da var vi i 1. divisjon. Hadde Klanen vært under 1000 mann, kanskje så få som 300, ja da hadde sikkert også Klanen klart å få en bunke sesongkort til godt under tusenlappen. Hadde vi også akseptert å bli flyttet til det respektive stadions dårligste plasser hadde vi garantert betalt i underkant av en femtilapp pr. kamp vi også. Hvis dette hadde vært et alternativ på Ullevål hadde jeg gladelig ofret en halvliter ved hver hjemmekamp og "nøyd" meg med Vestbredden.

Til slutt vil jeg legge til at selv om det er viktig for en supporterklubb som Klanen å passe på at klubben opererer med akseptable priser til sine mest trofaste, så er det ikke vår fanesak at medlemskap i Klanen skal være det samme som billetter på billigsalg. Vi har en jobb å gjøre på tribunen, da er det ikke sikkert det

er riktig å fylle opp syngeseksjonene på tribunen med folk som synes det er svinedyrt å betale en 100-lapp. Skal det bli slik at den eneste grunnen til å stå på klansfeltet er at billettene er billigst, ikke bare på Ullevål men i Norge? Mulig jeg er ute og sykler akkurat på dette punktet men personlig synes jeg vi for øyeblikket betaler en fair pris og at jeg tviler på om Klanen skal bruke krefter på å tvinge klubben til å gi oss ytterligere billigere billetter på Ullevål. At Vålerengas dyreste billetter virkelig gir ordet dyrt mening er en annen sak og der skulle jeg virkelig ønsket at man var mer edruelig. Men det er fremdeles 14 500 billetter til maks 150 spenn.

At klubbene garanterer supporterne billetter til en eventuell cupfinale i det antall Vålerenga gjør er heller ikke dagligdags kost hos våre konkurrenter i Tippeligaen. Bare spør Kjernen og Brann Bataljonen Bergen. Hva som ville skjedd hvis dem hadde banket på døra til klubben og bedt om mellom 3 og 4 000 billetter til supporterklubben? Nå er jo så klart dette scenariet helt hypotetisk da det aldri vil bli så mange av den sorten supportere på Lerkendal, men det setter et sesongkort på Vestbredden/Colasvingen i et ennå bedre bedre lys.

Jorund

**Salget av sesongkort starter
1. des. i Sjappa.
Vestbredden 1250,-
Cola Svingen Voksen 1250,- Barn 550,-**

**Fra 1. jan. stiger prisen til 1450,- på Vestbredden og
1350,-/650,- i Cola Svingen.**

**Alle sesongkortholdere med fast plass har fått
tilsendt et brev i uke 48. og har fram til og med
15. des. for å få reservert den samme plassen for
2005. De plassene som ikke blir reservert legges
ut for åpent salg fra 16. des.**

**Prisene gjelder kun for medl. i Klanen. Husk å ta
med bekreftelse på medlemskap for 2005 når du
skal kjøpe eller fornye kortet. Medlemskap kan
betales i Sjappa eller benytt giro som følger med
denne sendingen.**

**Åpningstider i Sjappa i des:
Mand. - fre. 10.00 - 18.00. Lør. 10.00-16.00.
27.-30. des 10.00 - 20.00**

Med fasiliteter slik de vi ble møtt med på Hamar i friskt minne vil det bli mye folkus på billkvoter og plassering i 2005.

Greit at man har kjøpt ståplass men det bør værre grenser for hva man må gjøre for å få et glimt av banen.

Gyldne tider

Gyldne tider var tittelen på et tv-program som mimret om de gode 80-åra. De intervjuet kjente og kjære personer, og dro fram alle herlighetene fra et strålende tiår. Det er omtrent det samme Vålerenga har gjort i år. Nå var ikke hele 80-tallet noen enorm suksess for Enga, men det var sannelig ikke alt som ble vist på Gyldne tider heller. Men i likhet med mange av innslagene i tv-programmet, var iallfall begynnelsen av tiåret med Ball-gensere en storhetsperiode for klubben i våre hjerter.

I år har Enga rett og slett spilt strålende fotball. Det verste, eller mer riktig det beste, er at klubben også har blitt god utenfor banen. Det kan se ut som om vi i tillegg til å ha et bra fotballag, også har fått en organisasjon som er kapabel til å kjempe i toppen av norsk Tippeliga. Samtidig skal vi ikke ta helt av ennå. Fortsatt har vi langt igjen før vi har en organisasjon hvor det meste går av seg selv, uavhengig av hvilke problemer man skulle støte på. I øyeblikket er vi nok for avhengige av enkeltpersoner i klubben, og vi vil nok bli satt mye tilbake hvis disse skulle falle fra. Når det er sagt, er det vel ingen umiddelbar fare for at dette kommer til å skje med det første. Men det er uansett viktig at klubben fortsetter i sporet den er nå, og sørger for kontinuitet i driften. Over en perioden vil det da være mulig å få inn de rette folkene i alle ledd, slik at vi ikke lenger blir så sårbare hvis enkeltpersoner skulle få jobbtilbud fra større og mer spennende organisasjoner. Hvis slike jobbtilbud i det hele tatt finnes...

Vi må nok rette mye av takken for gledene i årets sesong til Kjetil Rekdal, selv om han har hatt god hjelp av resten av trenerteamet. Kjetil er en av dem vi er veldig avhengige av fremover, om vi fortsatt skal henge med i toppen. På tross av at Kjell G ville bytte ut treneren vår ved disse tider i fjor, er I i besittelse av en profesjonalitet og vinnervilje som en oppadstormende klubb trenger. Han er målbevisst, arbeidsom og lur, og har forandret oss fra ett førstedivisjonslag til et topplag på kort tid. Ingen klubber, med unntak av Crewe i England, har trenere som sitter i flere tiår. Heller ikke Rekdal kommer til å være i Enga for evig, men forhåpentligvis blir han så lenge at hans egenskaper smitter over på hele klubben. På den måten kan vi fortsatt være gode når I pakker sekken og blir høvding for en annen europeisk toppklubb.

Arason, Iversen og Fredheim Holm er trolig de beste spillerne vi har hatt i Enga på mange år. Disse har vært

med på å heve laget til Tippeliga-toppen. I skrivende stund er det usikkert om Steffen blir med oss videre neste år, men vi må regne med at spillere av slikt kaliber forsvinner. DFH kommer heller ikke til å spille i Enga de neste ti årene. Han kommer rett og slett til å bli for god. Det som blir viktig, er å selge Daniel til rett pris, og ikke minst til riktig tidspunkt. Det blir derfor utrolig viktig å hente inn erstatter som er nesten like gode, hver gang ei stjerne forsvinner. For å få til dette er det viktig at stammen i laget er veldig bra. Derfor mener jeg at "de nest beste" er viktigere en "de beste", iallfall på lang sikt. Hvis et lag ikke er fullstendig avhengige av to-tre spillere for å oppnå gode tabellplasseringen, er det større sjanse for å kunne etablere seg som et topplag. Ett topplag har bedre muligheter for å hente inn klasespillere, enn et lag som har tabellplasseringer som en jo-jo fra 80-tallet. Derfor mener jeg at spillere som Panzer, Wæhler, Hovi, Storebror Holm, Berre og, ikke minst, Freddyboy, er særs viktige for klubben. Det blir nesten en hån å kalle spillere som er tatt ut til å spille for Norge de "nest beste", men det er nok liten tvil om at det er enkelt i Enga som har større mulighet for å lykkes i Europas toppligaer enn andre. Det viktigste når man bygger et hus, er en stø og solid grunnmur. De "nest beste" er vår grunnmur, og derfor er det artig å se at alle disse har tatt solide steg i år. Det er også veldig gøy at det er blant grunnmurgutta vi finner Klanens favoritter. Selv om vi først og fremst ærer klubben fra tribunen, er det liten tvil om at det er lurt å vise takknemlighet for sliterne våre. Nå er ikke dette en oppfordring til å ikke støtte alle gutta, for vi er avhengige av hele stallen for å bli best.

Blondina hjemme er et symbol på årets Enga-utgave og vår suksess på banen. Hu er født midt oppi perioden da Enga sist herjet på norske fotballbaner. I år er hun helt hekta av basillen, og drømmer trolig om Enga-spillerne når vi skur av lyset på soverommet om kvelden. Etter en bortetur til Trøkkeløkka er det nesten umulig å få dra på Enga-kamp uten haleslep, men hu skal få være med hvis det er hennes tilstedeværelse som gjør at vi tar seriemedaljer. Det beste fra begynnelsen av 80-åra er tilbake i blått og rødt. La kremen fra tiåret med pastellfarger og Milli Vanilli bli hos oss i mange år fremover.

La oss håpe at Enga i neste sesong, og det neste ti-året, blir som blondina som er født på 80-tallet. Pottetett bak, slagkraftig i frontpartiet og best i klassen. Da er fremtiden lys for Oslo's Stolthet!

Magisk

VÅLENGA

www.valenga.no

Kr 259,-
Retts i kassa.
6 X i året.

ÅRETS JUCEPRESANG

Bli abonnent nå! Send sms med meldingen VXABO til 1985 med fullstendig navn og adresse. Meldingen koster ynkelige Kr. 1,5 eller ta turen innom www.valenga.no

Første nummer i 2005 får du februar!

KJØP ÅRETS SISTE NUMMER I SJAPPA ELLER NARVESEN NÅ!

Jeg vil abonnere og får magasinet i 1 år (6 utgaver). Dette koster kun kr 259,-. Du sparer nesten 30 % i forhold til løssalgsspris på kr 354,-.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./-sted: _____

Telefon: _____

E-post: _____

Bruk blokkbokstaver og skriv TYDELIG. Dette tilbudet gjelder kun deg personlig. Vil du gi gaveabonnement sender du mail til valenga@dbpartner.no med både din og den heldige sin adresse og kontaktinformasjon. Abonnementet løper til det blir sagt opp.

Kan sendes
ufrankert i
Norge.
Vålerenga
Magasin vil
betale porto.

SVARSENDING
Avtalenummer
175102/9

StrezLez Media AS
DB Partner
1318 Bekkestua

 VÅLENGA
www.valenga.no

Royal League

Nordisk Mesterskap i fotball for klubblag

Vålerenga til himmels med 2xKjetil

Eller Royal League som det også heter. De fleste av dere har vel nå fått med seg at Vålerenga skal delta i denne turneringen. Her skal vi se litt nærmere på denne nyskapningen, hvem som står bak, hvem vi spiller mot osv.

Royal League heter det altså. Hva som er så kongelig med denne ligaen, annet enn symbolet, vites ikke. Kanskje har de Svenn O. som sin høye beskytter eller noe, men i gamle dager ville dette antagelig fått navnet "Nordisk Mesterskap i Fotball for klubblag." Royal League eies av de 3 (Norge, Sverige, Danmark) landenes hjemlige fotballforbund. Det øverste organet er et råd hvor 4 representanter fra hvert land sitter. For Norges del er vi representert av herrene Kåfjord, Boksasp, Espelund og Skistad. Ellers kjenner vi igjen navnet Allan Hansen fra den danske boldunion. Ellers er det ikke så mye spennende å si om akkurat det organisasjonsmessige, hva et eventuelt overskudd skal brukes til har det heller lykkes oss å finne ut av. Vi skal ellers komme tilbake til det med penger senere.

Vi snakker altså om en turnering med seriespill og 12 deltagende lag: De 4 beste lagene fra den norske, svenske og danske toppserien. Det er verdt å legge merke til at danskene avslutter serien sin på våren, det er dermed tabellen fra våren 2004 som legges til grunn for den danske deltakelsen. Av en eller annen grunn er det slik at nummer 1 og 2 i hver serie havner i samme pulje, mot lag 3 og 4 fra de andre landene. Med disse reglene har dette gitt følgende grupper for Royal League 2004/2005:

Gruppe 1: Rosenborg, Vålerenga, Esbjerg og Djurgården.

Gruppe 2: FC København, Brøndby, IFK Göteborg og Tromsø.

Gruppe 3: Malmø FF, Halmstad, Brann og Odense.

Når dette skrives har vi allerede rukket å spille de to første kampene. Det åpnet bra med en fin 1-0 seier borte mot Esbjerg. Deretter fortsatte det enda bedre med 3-2 seier hjemme mot Rosenborg foran 11500 tilskuere på et iskaldt Ullevål.

Våre resterende kamper i det innledende gruppespillet er disse:

Vålerenga – Djurgården 02.12.04 kl 20:00 Ullevål
Djurgården – Vålerenga 12.02.05 (lørdag) Råsunda
Rosenborg – Vålerenga 17.02.05 (torsdag) Lerkendal
Vålerenga – Esbjerg 24.02.05 (torsdag) Ullevål.

Det er mye man kan si om dette oppsettet. F. eks er det rimelig bedritent overfor supportere å legge 4 av 6 kamper på en torsdag. Ikke alle er studenter, sosialklienter, eller universitetsansatt, og da er det vanskelig å komme seg på disse kampene. Og klarer ikke Royal League å trekke folk til kampene, ja så kommer den nok til å få et kort og sørgelig liv. De to første rundene har hatt et snitt på mellom 7 og 8000 tilskuere, altså omtrent på nivå med hva de hjemlige ligaene trekker.

Uansett har vel denne ligaen hatt en noe trang fødsel, spesielt i våre naboland. Blanding av TV-oppsett, kamptidspunkter og det å i det hele tatt spille fotball i nordnord midt på vinteren har vært litt lite forlokkende på en del:

- Gi plassen vår til Kalmar. Vi hadde gledet oss til dette, men nå vet jeg ikke. Det sportslige må vike for det økonomiske sa bl.a. Djurgårdens trener til svenske aviser.

Også i Danmark har man vært skeptiske, særlig siden denne turneringen går samtidig med deres egen SAS-liga. Kjetil Rekdal, derimot har hele tiden vært klar på Vålerengas målsetning: Vi går for å vinne hele greia har vært hans uttalte mål hele tiden. Det er godt å høre at noen har prioriteringene i orden. For hvis vi ser bort i fra detaljer som at TV-Norge og Canal Digital nesten utelukkende velger å vise Rosenborgs kamper, og at kampene går midt i uka: Vi spiller faktisk om et Nordisk mesterskap og har dermed noe å fram til gjennom hele vinteren. På disse tider av året pleier vi å spille treningskamper mot Strømsgodset, Gäfle og andre "storlag". Og disse kampene gikk gjerne i Vallhall en onsdag kl 10 om morran.

Også var det dette med pengene da. Her, som overalt eller er det dette som styrer, og det er derfor kampene går når de gjør. Hvor mye kan vi så tjene på dette? Bare det å kvalifisere seg gir 1.250.000kr. Videre er det 250.000 for seier i innledende runder. Går man til mellomspillet får man nye 1.500.000 inn på konto, samt 500.000 for hver seier og det halve beløpet for uavgjort. En eventuell finale gir 3.000.000 for seier og 1.000.000 for det tapende laget. Nå kan dere begynne å legge sammen, og gjør dere en like god jobb med hoderegningen som meg, ja så kommer dere fram til at man med full pott faktisk skal kunne have inn 9.250.000 på Royal League. Ikke værst.

La oss ta en titt på to av våre motstandere. Vi begynner heller med våre danske venner i Esbjerg. Nå er jo denne bortekampen i Danmarks 5. største by allerede tilbakerlagt, men vi skal ha dem på besøk i februar.

Esbjergs fotballklubb, Esbjerg fB (forenede Boldklubber), kvalifiserte seg til Royal League ved å bli nr. 3 i dansk liga sesongen 2003/2004. Klubben ble stiftet 23.07.1924, og er dermed snaut 11 år yngre enn oss. De hadde (i likhet med oss) en storhetsperiode på 60-tallet, og vant den danske ligaen i 1961-65, og igjen i 1979. De er pokalmester i 1964 og 1976.

Når det gjelder spillerne i troppen deres, er de ukjente for meg alle sammen, med 1 unntak, svenske Fredrik Berglund, som vi husker var aktuell for oss for noen år siden. Nå ble det aldri noe av det, Berglund gikk i stedet til Roda. Derfra kom altså spilleren, som på Esbjergs nettsider bli godskrevet "en god sparketeknik" til Danmark og Esbjerg. Berglund debuterte for klubben

med 3 mål og to målgivende i en kamp Esbjerg vant 6-1 over selveste Brøndby. i år har Berglund allerede rukket å score 10 mål på 13 kamper. En spiller å se opp for med andre ord!

Ellers tar faktisk Esbjerg Royal League dønn seriøst, les bare hva deres trener, Ove Pedersen sa til BT i forkant av kampen mot oss:

- Vi liner op til en meget sterk og jevnbyrdig gruppe, og jeg kan forsikre vores publikum og modstandere om, at vi vil gå 200 procent ind for sagen og lægge alle vores bedste kræfter i at nå langt. En turnering, som man kvalificerer sig til, vil i mine trænerøjne altid stå over SAS Ligaen. Vi agter at stille i absolut stærkeste opstilling til alle kampe.

Det sidste laget i gruppa vår, Djurgården, er kanskje det mest spennende. Djurgården er en storhet i svensk fotball. Stockholmslag med mye fans (om enn ikke vennligsinnede alle sammen). Laget ble stiftet allerede 12. mars 1891. Geografisk har de navnet sitt etter bydelen Djurgården, som ellers kanskje mest forbindes med Skansen, men Djurgården er i likhet med Hammarby et sentrumslag.

Klubben tok sin første tittel allerede i 1912, og er svenske mestere totalt 10 ganger (bl.a. i 2002 og 2003). i år ramlet de 3 plasser ned, og møter oss i Royal League i egenskap av dette. i tillegg vant de den for de fleste totalt ukjente svenske cupen, hvilket kvalifis-

Engangsbanner i Esbjerg laget av EngaTifo "VIF - Oslos stolthet - Konger av Iskremligaen"

Foto. Brødr. Bruu

erer dem til UEFA-cup neste år. I likhet med oss har Djurgården de siste 10 år vært et heislag, og var, som oss, sist nede i 1. divisjon sesongen 2000. Men derfra har det gått rett til himmels med Stockholmsklubben, som de siste 4 år har plasseringene 2-1-1-4 i Allsvenskan.

De har spilt en rekke ganger i europacuper, uten større suksess. I de siste to års mesterligakvalifiseringer har de blitt slått ut av Partizan Beograd og Juventus, selv om de faktisk klarte 2-2 borte mot det italienerne.

På dagens A-lag er det jo selvsagt keeper Pa Dembo Touray og midtbanespilleren Johan Arneng vi kjenner best til. Arneng har blomstret stort etter at han gikk fra oss, og ble i fjor kåret til de svenske mesterenes mest verdifulle spiller. Dembo husker vi fra vårsesongen, det skal bli hyggelig å se ham igjen, særlig når vi vet at vår nåværende keeper er enda bedre. Klubbens toppscorer i år, Andreas Johansson scorete 11 seriemål.

Djurgårdens offisielle supportergruppe har det smått snodige navnet "Järnkaminerna". Opphavet til dette navnet skal visst ligge 50 år tilbake i tiden. I 1954 fikk nemlig Djurgården en trener ved navn Frank Soo, en kineser fra England. Denne Soo var en tøffing, og kjørte sine spillere knallhardt med mye styrketrening. Treningsmengdene lå på et hittil ukjent nivå i svensk fotball, og spillere med kallenavn som Sigge,

Tjalle og Knivsta ble noen sterke jøvler som ingen klarte å komme seg forbi. Dermed oppstod kallenavnet "Järnkaminerna" på disse muskelbuntene av noen spillere. Vi antar en Järnkamin er noe al a det fabrikkens Jøtul produserer (?), men med fare for å rote oss bort stopper vi sammenligningen der. Svenske mestere ble i alle fall disse gutta i 1955.

Når det gjelder det å være bortesupporter i Stockholm, så trenger vi ikke bekymre oss om det før en gang i februar. Men det er vel grunn til visse advarsler for de som skal reise da (og det kan bli mange). Generelt er det mye bråk i Sverige for tiden, og Djurgårdens supportere er om ikke de værste, så heller ikke blant de snilleste gutta i klassen. Derfor gjør det meg litt glad å lese på Järnkaminernas hjemmesider om Djurgården-uber i nærheten av Stadion:

Som bortasupporter är du välkommen på de flesta ovan nämnda DIF-ställen, även i ditt lags färger. Men vi vill ändå påminna om att alla Djurgårdare tyvärr inte alltid är så gästvänliga mot bortasupportrar. Men håller du/ni något låg profil och respekterar omgivningen så löper ingen större risk för trubbel. Ring alltid och kolla med ägaren att ni är välkomna.

Stockholm er en fin by, og det er greit og billig å komme seg dit. Dette blir et prestisjeoppgjør både på banen og på tribunen, så her bør vi bli mange. Klanen organiserer både buss og charterfly med dagstur og overnattings for dem som ønsker seg en eller to ekstra dager i Stockholm. Tog er også et alternativ som det jobbes med.

Vi avslutter gjennomgangen av Royal League med noen korte betraktninger om våre sjanser. Vi har fått en fantastisk start, med 6 poeng på 2 kamper. Antagelig vil det holde med 9-10 poeng for å gå videre (akkurat nå er Rosenborg på 2. plass med 1 poeng!) Jeg tør ikke påstå at vi nesten er videre allerede, men vi der vi jo faktisk hvis vi holder koken og plukker poeng i våre to siste hjemmekamper. Gjør vi det går vi mot en morsom vår, med mellomspill i mars og april.

Finalen går 26.05.2005. Det laget som hadde den beste gruppeplasseringen får hjemmebane. Vi bare nevner det.

Til slutt: Den beste informasjonen og oppdateringen på Royal League får du på www.vpn.no.

Nalle

ULLEVAAL STADION LØRDAG 20. NOVEMBER 2004 KL 16.00

ROYAL LEAGUE 2. RUNDE

VÅLERENGA - ROSENBERG BK

ROYAL LEAGUE

From Bodø with love..

Det var lørdag og det var langt nord i Norge, det regna bikkjer og datoen var den 3.juli 2004. Måkene skreik og gatene var folketomme, det var opprørt hav og ingen båter var å se. Freden lå som et teppe over nordlands stolte hovedstad, lite visste innbyggerne og de tapre tilreisende fra hovedstaden hva som skulle skje 24 timer seinere. Dyden var fremdeles inntakt.

Vi var ikke mange som hadde tatt turen til Bodø denne helga for å se et Vålerenga i relativt fritt fall spille kamp mot tannbørstene. Øllet var dyrt, folka der oppe var småkjipe og utsiktene til poeng var ikke alt for gode.

Når kampen starta var vi i underkant av 150 blåfrosne sjeler som med vår vokale støtte skulle gjøre alt som var i vår makt for at vårt falleferdige mannskap skulle ta tre livsviktige poeng før fotballferien satte inn. Et mirakel skjedde på Aspmyra denne søndagsettermiddagen. Hadde vi tapt tror jeg det hadde gått som det pleier å gå med oss. Vi snakker nedrykkstrid. Big time nedrykkstrid.

Vi vant 2-1 og jeg tør påstå at det var denne kampen som gjorde at vi etter endt serie kunne innkassere sølvmedaljene. Det hele snudde på Aspmyra og det var en særdeles blid og ytterst letta Kjetil Rekdal som satte seg på flyet (uten propell) hjem til hovedstaden. USAs nasjonaldag ble plutselig verdt å feire. 2004 har vært et merkelig år.

At et mannskap kunne reise seg til de grader som vårt gjorde denne sesongen er helt mirakuløst. Vi tapte i Sogndal, vi røyk ut av cupen mot Bærum, ja i slutten av juni så ting alt annet enn lyst ut. Selvfølgelig gjorde Arni og Steffens inntog sitt til at ting starta å fungere, men et eller annet skjedde med selvtilliten vår etter denne matchen i Bodø og jeg vil påstå at mange redda job-

bene sine pga denne seieren, uten at jeg skal komme nærmere inn på grunnene til at jeg tror det ville ha skjedd.

Det ulma fælt i klubben på denne tida, men heldigvis ble glørne slokket Vi har mange før og etter og dersomatte-hvissomatte situasjoner i verdenshistorien. Hva hvis Adolf Hitler hadde blitt født som kvinne, neger eller som homofil? Hva hadde skjedd med oss hvis Johnny Ditlefsen ikke var satt opp som dommer mot Sandefjord? Hadde Hanne Kroghs solokarriere blitt like suksessrik uten drahjelpen fra Bobbysocks og deres melodi grand prix triumf? Hva hvis Kjetil Siem hadde kommet til verden i Kjetil Rekdals kropp og omvendt? Hadde Trond Sollied funka like godt som trener hvis han hadde vært avholdsmann?

Historien er full av betydningsfulle tilfældigheter. Vålerenga slo Bodø/Glimt 2-1 på Aspmyra den 4. juli i det herrrens året 2004. I det som var verdens navle for en dag.

KG.

Den Gule Skare, et fargerikt innslag i norsk fotball.

Foto: J. Smedhus

Energibomba Christian

Av: Atle Enersen Foto: Andre Pedersen

Det ringer enda i klokkene. I våres stoppet Christian et slagskudd i den 3. NM-finalen, og den satt midt i bjellene. Se bildene og du får vondt du også. Da Christian (nesten) ble Christine ringte det i hele Jordl Amfi.

- Ja, fy f... Så vondt har jeg aldri hatt. Kunne nesten ikke sitte på flere dager. På bussen opp til Hamar neste kamp stod jeg nesten hele veien i midtgangen.

Christian Thygesen, '82-årgangen, kjenner over hodet ikke livet utenfor Vålerenga. Men det var nesten i våres, nesten at den alltid blide gutten med det enorme hjertet for klubben gikk over bekken etter vann og annet.

- I våres måtte jeg ta et valg. Det var enten å dra ut og få nye impulser, eller å bli. Både TIK og Storhamar var på banen, vel egentlig var Storhamar mest proforma. TIK kunne vært en utfordring, der vet jeg at jeg kunne vært med på noe. Ja, og så var det Mörrum. Et veikryss i ingenmannsland med en ishall. Men når dagen kom for å ta den endelige beslutningen var det egentlig ikke så vanskelig.

Christian har nå kontrakt med Vålerenga ut 2006/07-sesongen. Blir han aldri lei?

- Nei, jo, nei. Innimellom er det harde dager, det er klart det. Jeg står opp 6 om morran og er i full fart til 20 om kvelden. Innimellom har vi en fridag, men stort sett går det i ett. Det blir lite fritid sånn sett, men når arbeidsdagen i Friluftsetaten er over og jeg drar til Jordal og "neste arbeidsdag" kommer det nye krefter snikende inn.

Livet som proff hockeyspiller i Norge er ikke glamorøst?

- Nei, det er ikke så mye premiefester og slikt. Men det er utrolig morsomt, og samholdet i gruppa er fantastisk. På tross av at det ikke er så mye fritid så hender det titt og ofte at vi har TV-kvelder, møtes til en matbit etc. andre steder enn på Jordal. Vi har ikke så mange reisedøgn sammen, og dermed blir det litt opp til oss selv også å finne på ting sammen på fritida.

Savner du noe?

- Europacup-turene. Da er vi samla alle mann flere dager, og det er utrolig artig. Egentlig skulle jeg ønske

at vi i kamper mot for eksempel Trondheim kunne dratt dagen før og hatt turen sammen.

Men, det virker jo som dere ikke har noe liv, hvorfor i all verden driver du med dette?

- Hockey er det kuleste som finnes. For meg vaffal. Sånn har det alltid vært fra jeg var liten gnom og rasa rundt på Jordal nesten fra jeg gikk i bleier. Og det var jo ikke vanskelig å finne noen å se opp til her inne på Amfi'n. Marius Rath har alltid vært mitt forbilde.

- Anders, broren til Marius, var treneren min i mange år også. Anders var kjempedyktig, og en flott motivator. Det var ikke så rent lite stort for meg den dagen jeg ble tatt opp i A-stallen og fikk spille sammen med Marius. Før hadde jeg stått med store tallerkenøyne og sett ham bedrive magi på isen, og så plutselig var vi på samme lag. Vel, det var ikke plutselig, men da føltes det sånn. Fram til jeg ble tatt opp i A-stallen var det 37 som var nummeret mitt.

Anders Rath forlot oss alt for tidlig. I veldig ung alder fikk han et illebefinnende og gikk bort. Anders hadde alltid vært aktiv i klubben, men i motsetning til far Einar og bror Marius gjorde han sin magi utenfor isen.

- Selv om Marius var det store forbildet rent sportslig glemmer jeg aldri Anders. Han er på en måte med meg enda.

Og nå er det Christian Thygesen som er forbildet...

- Ja, litt sprøtt. Akkurat som jeg drev og hag rundt her når jeg var mindre har vi nå en annen klikk som gjør akkurat det samme. De er her på nesten hver trening. Det er litt skremmende og kult på en gang. Jeg er ikke redd for å være forbilde, og hvis det er hva som drar klubben videre så er jeg bare overlykkelig over å bidra.

- For det er vel det det handler om her på bruket. Vålerenga går alltid videre, det er ingen endestasjon. Jeg er utrolig stolt over å få være med å skrive nye kapitler i historien.

Om ca. 20 år, når du dessverre legger skøytene på hylla, hva trår du til med da?

- Jeg skal bli verdensmester i old-boys hockey, hehe. Nei, ærlig talt vet jeg ikke helt. Det er så mange år til enda, håper jeg, at det er for tidlig å legge planer. Men når dagen en gang kommer så må jeg ha en plan, tenk

deg all den fritida jeg får!
Hva er den største "pain in the ass" med å bedrive hockey på det planet du gjør?

- Argh! Dommerne! Innimellom blir jeg helt satt ut av de. Ikke det at de er dårlige, alle har dårlige dager, men det at de blir litt arrogante når de får på seg kostymet sitt. Ta for eksempel Svein-Erik Edvartsen, i fjor var han helt snodig, men nå er han god som gull, og det er skikkelig moro at han har slått til i fotball også. Og Johnsen (Tor-Olav), alltid fair, forsøker å tolke spillet og hensiktene fremfor å se seg blind på paragrafene.

Du vil ikke nevne dårlige dommere?

- Ja og nei. Det har ingen hensikt. Og hvis jeg sier noe om en av de får jeg sikkert merke det på isen, hehe. Men vi har en veldig bra standard her i Norge, og som jeg sa så har alle dårlige dager, både dommere og vi spillere.

Ja, dårlige dager... Det er ikke akkurat jubel om dagen?

- Joda! At vi har en periode med stang ut skjer. Men

vi er nå 1/4 inne i sesongen, og hvis folk ser til høyre på tabellen i stedet for til venstre, så ser de hvordan verden egentlig er. Om en uke, etter 3 strake kamper mot Lillehammer, så kan hele tabellen være snudd. Vi skal snu den.

Vi har hørt rykter om at det er "bøffler" i garderoben...

- Ja, det er mye sjuke folk her i verden. Klas (Aarlid) og Anders (Myrvold) er noe så sært som LSK-supportere. Klas er litt "cocky" og brauter når LSK gjør det bra, mens Anders er mer dempa. Dessuten har de ikke så mye å braute om om dagen heller, LSK ruler ikke akkurat. men vi passer på å ta Klas litt ekstra hele tida, han må ha et jæ... hardt liv i garderoben til tider, hehe.

- Men når Klas og Anders drar på seg drakta er det ingen tvil om hvem de blør for. Det står det stor respekt av.

En litt rar sesongstart i år, hvordan ender dette?

- På topp! Det er selvfølgelig en klisjé, men det er sant. Fra der vi er nå og opp er det så og si ikke luft mellom poengene, og at vi som lag har funka litt

dårlig i starten gjør oss bare sterkere utover. Dessuten er vi sinnsykt sultne etter at både serien og NM røyk i fjor.

- En kamp av gangen er oppskrifta, og når du til våren summerer de, så er nok alt som normalt. Vi vinner, jeg må ha mer gull på hylla, så enkelt er det. Det er uten tvil de største øyeblikka mine, da vi har vinni NM. Når dagene bli litt slitsomme og lange tar jeg fram de øyeblikka, og jeg vet at det kommer flere av de, og da kommer kreftene paisende på.

Noen ord til folket avslutningsvis?

- Tja... Til de yngre i klubben vaffal; i Vålerenga har du alle muligheter. Krum nakken, gå på, spis riktig, sov nok, tren mye - mer enn mye - og lær av de eldre. Da kommer du langt i Vålerenga. Og når du kommer langt i Vålerenga da er du pokker meg på topp i Norge!

Og vips så forsvinner Christian, han har bare sekunder igjen før det blir bøter for for sent oppmøte til trening. Disiplinen er beinhard på det feltet, og ingen særbehandling.

Tur til verdens første kamp i den kongelige serien

- selvfølgelig ble det seier!

11. november var en merkedag for Vålerenga som klubb, og oss som supportere. For første gang i verdenshistorien var det klart for kamp i Royal League. Motstander var danske Esbjerg, og det betydde flytur for majoriteten av dem som tok turen til det flate landet.

Noen valgte å reise med bil og båt, så totalt var vi omtrent to hundre da kampen ble blåst i gang. Det var nok noen arbeidsgivere som ble overrasket denne torsdagen. På tross av at fotballsesongen var over, forsvant mange fra arbeidet lenge før vanlig tid. Årsaken til dette var at flyet tok av fra Gardermoen rett over klokken ett.

Flyturen til Esbjerg tok ikke mer enn en snau time, men folk var allikevel i godt humør da vi tuslet over i en de ventende bussene. Det blir jo faktisk servert øl på Gardermoen også... Det ventet en superkort busstur inn til sentrum. "You will never walk alone" het puben som var basen for Enga-folket før kampen. På tross av et håpløst navn, var puben veldig bra. Betjeningen smilte mye og jobbet på harde livet for å servere tørste Klans-struper. Dessuten spilte de mye Engamusikk, og dama bak disken gikk til og med i Enga-drakt. Det er rart hvor pene jenter kan bli ved å velge riktige klær. Høydepunktet på puben var for mange skjervehavet og allsangen da "Vål'enga Kjerke" runget over anlegget. Noen valgte å dra på oppdagelsesferd i Esbjerg, men en av Danmarks største byer hadde bare en lang, og mindre spennende, gågate å by på. Andre valgte å innta dansk bøf mens de ladet opp til match, og det virket som om Esbjerg iallfall var en glimrende by å "bøffe" i...

Kampen har vel de fleste hørt om, men undertegnede kan iallfall bekrefte at vi var et bedre lag enn danskene. Enga var kanskje ikke i superslag, men allikevel tok vi med oss tre poeng. Det sier litt om hvilke forandringer gjengen i blått har gått igjennom. Det som trolig vil bli husket fra kampen, er Freddys suser i tverriggeren og straffesituasjonen med Berre. Berre han ikke hadde falt der ville han scoret, så det virket litt rart at det skulle være filming. Uansett bør nok Morten "Driblekongen" Berre vurdere ny fallteknikk. Dette var forresten den eneste situasjonen i kampen hvor jeg ikke er sikker på om dommeren gjorde rett. Den svenske dom-

meren var meget bra gjennom hele kampen, og det var en nytelse med tanke på hva vi har opplevd med jevne mellomrom i vår hjemlige serie.

I ettertid har jeg også registrert at en del Klansmedlemmer vil huske kampen for andre ting enn det sportslige. Det ble nemlig servert øl inne på stadion. Som vanlig, dessverre, var det ikke alle som taklet denne behagelige overraskelsen. Noen øl før kampen er som regel ikke noe problem, men det er ikke alle som nøyer seg med noen. Samtidig synes jeg ikke problemet var så stort under kampen i Esbjerg, men nå leitet jeg ikke etter superdrita folk heller. Det er meget mulig jeg gikk glipp av noen episoder, ettersom jeg fulgte med på kampen og sang gjennom nitti minutter. Derimot skal det sies at det alltid er noen cowboyer som trenger mer oppmerksomhet enn andre på slike turer. På flyet var vel ikke herry-faktoren helt borte, men det er vrient å unngå at enkeltindivider slipper seg litt løs når ølen renner i strie strømmer. Den diskusjonen skal ikke jeg bruke mer spalteplass på her, for jeg tror ikke de

det gjelder skjønner hva det er snakk om hvis de blir fortalt det uansett. Noen med litt selvinnsikt angrer nok kanskje litt på mengden alkoholinntak i ettertid, men man kan ikke alltid treffe på promillehoppkanten heller. Det var forresten ikke meningen at jeg skulle skrive dette referatet heller, men vedkommende som hadde dette ansvaret måtte gi fra seg ansvaret. Han husket ikke nok fra turen, og trodde kampen endte 0-0 på flyet hjemover... Jævla homoer! (Denne kommentaren var litt intern fra turen, og er på ingen måte et uttrykk for hat overfor homofile. Analtog er alltid gode ting...)

Etter kampen bar det rett i bussen, og ut til flyplassen. Der ventet en orgie i taxfree-shopping for mange. Etter hvert dukket også spillere og støtteapparat opp, til stor applaus fra shoppende Klansfolk. Stemninga var høy på flyet frem til matsserveringa. Det ble sunget sanger for spillerne, og ønske om at Steffen må bli litt lenger ble gjentatt. Etter hvert falt roen i større og større grad inn over et fly fullastet med fornøyde Enga-sjeler, men noen få utskudd sørget for at det aldri ble sov-i-ro-stemming. Seint på kvelden var det et utmattet fly-crew som smilende kunne ta farvel med Vålerenga, og deres stolte supportere. Snipp, snapp, snute, så var Esbjerg eventyret ute. Men historien om Royal League-triumf hadde nettopp startet...

Magisk

Alle foto: Brodr. Bruu

Brev(sprekken)

Leserinnlegg - alle medlemmer oppfordres til å sende inn bidrag. Bruk adressen på side 2 eller send inn til: ropet@klanen.no (flere leserbrev fra s. 54)

Har du noe på hjertet? Her er din mulighet til å nå ut til klanens medlemmer. Vi oppfordrer alle medlemmer til å sende inn bidrag. Innsender må oppgi navn, men kan få publisert sitt bidrag under et pseudonym hvis man ønsker det. Bidrag må sendes enten pr. mail eller på diskett. Post og nettsadresse finner dere på s. 2.

Sirkus Vålerenga Ultimo 2004; Et fantastisk utgangspunkt for 2005, men ikke noe mer....

Det virker så uendelig lenge siden jeg skrev mitt første innlegg i Klansropet. Det var tidlig i fjor vår. For å kort oppsummere det jeg skrev den gangen;
- Vi skal ikke glemme at vi en november kveld i 2003 var veldig nære nedrykk
- Klubben hadde muligheten til å få skuta på rett kjøl
- Det var en optimisme i og utenfor klubben som vi måtte ta med oss videre.

Før denne sesongen så tror jeg mange folk hadde nøydt seg med tribunelivet og den prestasjonen som ble vist på Åråsen 16. mai. Det er faktisk blitt 4 år siden vi tapte sist mot de fra bittelillestrøm. Denne prestasjonen blekner når jeg skriver 1-4, Gashi, Berre, Brocken og Iversen. LSK-kampen blir som generalforsamlingen til de Stummes Landsforbund sammenlignet med stemningen på Ullevål under kampen mot Stabæk. Aldri har det blitt holdt så mange skjerv og sunget så høyt under Vålerenga Kjerke! Rett og slett rørende. Bare spør Ali Al-Habsi om det er moro å se på Vålerenga spille kamper.

Både den administrative og sportslige ledelsen har vist seg ansvarlig verdig denne sesongen. Klubben går (antagligvis!) med et marginalt overskudd og har tatt en medalje for første gang siden Daniel Fredheim Holm ble født. Klubben virker tvers igjennom meget solid fordi vi har tegnet en god kontrakt med Hafslund,

det kommer penger fra Royal League og konkurransekontrollen har gitt klubben økt rettigheter med tanke på TV-bilder. Hvis du følger opp dette med at klubben har mange gode unge spillere på A-laget (DFH, Storebror, Gashi, Føsund, osv.) og at det spirer godt i de enda yngre rekker så snakker vi om en klubb med sportslig fremtid. Livet smiler til Vålerenga familien, men.....

Det er faktisk alltid et men, og da spesielt i Vålerenga. Det er viktig at vi nå beholder troen, men ikke forventer seriegull og cupfinale. Vi kan håpe på full tribuner, men kan ikke bli skuffa hvis det "bare" dukker opp 16.000 mot Lyn. Det skal være lov å kjøpe inn gode spillere, men ikke bekostning av den økonomiske sikkerheten.

Nå står Royal League på agendaen og det er med stor glede og realistiske forventninger om kamper med gode sportslige prestasjoner og liv på tribunen. Det er faktisk helt utrolig at klubben og laget har klart å reise seg. Likevel skal vi ikke glemme skjebnen til de lagene som vant sølv i de foregående sesongene. Påfølgende sesong ble de fulgt opp av tragisk dårlig prestasjoner.

Jeg håper og tror at dette noe spesielle "ritualet" er noe vi gjorde oss ferdig med før (og ikke etter) en meget sterk sølvplassering i Tippeligaen. Jeg håper det kan være litt symbolsk for hvordan den nye tankegangen er i klubben; Nemlig at vi ikke selger skinnen før bjørnen er skutt og at "god foten" er noe vi skal stappe opp i rumpa på bartefolket.

Kvalikk-kampene mot Sandefjord står nå frem som år null. Jeg tror det kan være "sunt" å ha dette i tankene for folk begynner å skrike om gull, grønne skoger og belgisk blå. Det er ikke meningen å være "party crasher". Heller tvert imot vil jeg påstå at vi skal suge på denne karamellen – Rekdal klarer helt sikkert å stille med en heltent stall til våren. Poenget mitt er bare at folk kan ikke kan forvente at vi skal kjempe om seriegullet, men...det er alltid lov å håpe med dette utgangspunktet!

Trondheim, en drømmetur...!

Hvem har ikke våkna en søndag morra og møtt angsten i døra..! Sist det hendte meg, sa jeg til meg sjøl at på neste tur med Enga tar jeg med meg datter'n min(8år).... og det var nettopp det jeg gjorde.

Vi tok toget en sen fredag i september, og forsøkte å sove i en ekkel sovekupe, trangt og varmt, men alle i godt humør:-)Ankom Trondheim,til soloppgang og med den sedvanlige kribblinga i kroppen. I dag er det kamp! Vi fant hotellet vårt, og mor var ivrig etter å komme inn til sentrum for å søke likesinnende. Og de fant vi!

Det ble både sight-seeing og utepils. Kanskje i noe mer moderate mengder enn vanlig, men like morsomt og opplevelsensrikt. Tok taxi opp til Rams MC hvor vi ladet opp til match. Lillemor var helt i hundre og gledet seg skikkelig til kamp, hvem gjorde ikke det!?!

Alle veit jo hvordan kampen gikk.. Helt konge! Vi jentene sang helt ned til sentrum og aldri vært stoltere av klubben vår. Vi var på vei...

Konklusjonen av denne turen er at det anbefales å ta med seg barna. Jeg fikk med meg alle måla vi scora og huska dem til og med dagen etterpå. Kanskje lillemor får oppleve Stocholm i februar også... ?

TUSEN TAKK for en super opplevelsensrik sesong.
Engalena:)

Jeg er faen ikke overtroisk!

Overtro og overtro fru blom. Er vel bare tilfeldigheter alt det der? Eller?
Nåja – jeg har ei god gammel klans-t-skjorte som alltid følger meg på kamper. Og den brukes kun på kamper. Setter'n på rett før avreise, og tar den av rett etter hjemkomst. Men den skal kun vaskes etter tap. Vasker jeg den etter seier, forsvinner flaksen.
Etter at jeg kom etter det sure tapet mot Liin sparka jeg skoa ett visst sted, og kasta mer enn hang jakka på knaggen, og stupte inn i kjøleskapet etter en skummende duggfrisk. Da kom det trøstende fra husets frue; "Leit dere tapte, og jeg som hadde vaska t-skjorta di og greier!"
Jaha! Takk skal du faen meg ha! For mitt indre så jeg hvordan flaksmolekylene hadde forsvunnet med vaskevannet ned i kloakksystemet, godt blandet med fargevennlige rester av OMO-color.
Om jeg klarte å holde de verste meldingene for meg selv skal jeg love tankene ikke var direkte sunne for ett godt ekteskap.
Dagen innfant jeg meg i sjappa og kjøpte nytt skjerv. Måtte jo fikse på der med flaks og greier – eller? Nåja – jeg tror egentlig ikke på det da.....men det har gått bra i kampene etterpå.

Helt til 3.10.04. Da vi dro til en liten landsby i Telemark;
Jeg dro med meg begge mine sønner på den kampen, og siden min yngste ikke hadde Enga-effekter fikk han låne skjervet mitt for å "ikke føle seg så naken."
Og slik husker jeg kampen;

Kl.: 18:00 kampen mellom Telemarkslaget og Klubben i våre hjerter starter

Kl.: 18:15 1-0

Kl.: 18:17 2-0 Gutta hadde til da spilt som verpesjuka høner, tapte dueller og ga bort ballen til enhver som ba om den.

Kl.: 18:18 Jeg tar tilbake skjerfet mitt. Og får ett lett hoderystende smil fra poden.

Kl.: 18:25 2-1 Landslagsuttatte Panzer Hagen

Kl.: 18:29 2-2 Landslagsuttatte Ardian Gashi

Kl.: 18:43 2-3 Landslagsuttatte S. Iversen

Kl.: 18:44 Jeg kjenner smaken av ørevoks i munnviken, og poden har sluttet å riste på hodet over faderens overtro. "Jeg trur f....meg det er noe med det skjerfet, jeg fatteren?" Selvsagt, klanstrøya er heller ikke vaska siden det forsmedelige tapet mot de unevnelige. (Og til dere som er redd for svettelukt; Jeg HAR grønn Wunderbaum i lomma.)

Resten av kvelden kjenner dere vel, enten dere var dere eller ikke. (Og dere som var der; Dæven som det klang med Ø1 og vold og skamslåtte bønner i korridoren på jernbanestasjon..... :))

Men jeg er fortsatt ikke overtroisk.

Arnt P.

Heisann!

Sender deg noen bilder av min nevø her. Han heter Nicolay Evensen er født den 08/12/03. Han er ca 3 uker gammel på bilde.

Mvh

Tommy Andre Pedersen Medlem nr 4891

Hei!

Legger ved ett bilde av en gullring jeg har (utrolig hva man kan få ut av en gammel giftering og litt annet skrammel). Fikk den akkurat til serieåpningen og litt overtroisk, så ble gull til sølv!

Kristoffer og Sindre på plass i Trondheim. Flaggene ble laget av gutta på EngaTifos "flaggmaledag" i Vallhall. Klansropet er imponert, bra jobba.

EngaTifo

2004 – del 2

Hjemme mot Lyn

Vi startet i Colasvingen med et stort banner som viste "FuCk Lyn Oslo" fingeren, før vi fulgte opp med ett gigantisk overheadbanner på Vestbredden. Målet var å vise mangfoldet vi har i Vålerenga, og det fungerte godt. Da banneret gled til side avduket vi 3500 mennesker med plastvester som gjennom hele første omgang stavet E-N-G-A over hele Vestbredden. Mektig!

Ved innmarsj til annen omgang hadde vi seks budskapsbannere som sendte spydigheter om Lyn og hyll-est til Vålerenga. I Colasvingen var det gjenbruk av den gigantiske V'en som ble brukt i vinterens hjemmekamp mot Newcastle.

I sum er dette det mest imponerende tifoarrangementet som har vært i Skandinavia.

I forrige nummer av Klansropet så vi på hva EngaTifo hadde gjort første del av sesongen. Nå tar vi en nærmere kikk på det som er gjort etter sommerferien.

Alle foto der ikke annet er angitt: J. Sandem

MANGFOLD KAN IKKE KJØPES

HURTIGRUTA CARGLASS
WÜRTH
OsloTaxi 02323 Taxi Direkte for nærmeste ledige taxi.
EuroSMART
Hafslund
TIPPE LIGAEN
Continental
TOM'S TOM'S TOM'S Flügger farve
EIENDDMSMEGLIN

Borte mot Brann

Vi hadde med en bunt med flagg, samt et engangsbanner som viste Steffen Iversen at vi var takknemlig fordi han hadde kommet til oss ("Steffen – født med blått blod"). Mange hundre mennesker og så mye fargelegging er imponerende på en mandag 60 mil borte.

Brann - VIF 2004 Foto: P. Wie www.skbrann.org

Hjemme mot Fredrikstad.

Vi hadde to store og en gigantisk drakt som oversvømte Vestbredden, og et engangsbanner i Colasvingen som ønsket Steffen Iversen velkommentilbake til bydelen der han ble født ("En Vålerenggutt vender hjem"). Arrangementet er rent og ryddig, klassisk og storslaget på en gang. Her ligger også noe av nøkkelen til at EngaTifo har fungert bedre enn noen av landets øvrige tifogrupper i år: Vi er glade i å variere.

VIF - Fredrikstad 2004

Borte mot Viking

Årets bortetur for Klanen, og tusen Vålerengasupportere tok veien til oljebyen. Personlig er dette en av tifoene jeg er aller mest fornøyd med i år: Vi avduket 27 tostangsflagg, til sammen er dette 18 spillere og bokstavene V-Å-L-E-R-E-N-G-A. En morsom opplevelse å se spillerne stå og peke ut seg selv på tribunen.

Hjemme mot Lillestrøm

Humoristisk grilling av kanarifugler på et banner i Colasvingen kombinert med kompliserte tøystriper og en klassisk ren og brutal "elsket og hatet"-dødningskalle på Vestbredden. Gjennomføringen var god – dette er første gang vi har fått stripes til å fungere.

VIF - LSK 2004

Foto: J. Smedhus

Borte mot Rosenborg

I Trondheim hadde vi et lite arrangement – og godt var det så trangt som det ble på tribunen vår. Et ganske lite banner med en Vålerenga-logo på, kombinert med to tekstbannere – "Det er bare ett lag i Norge" og "Steffen: Signér her _____". Arrangementet er definitivt ikke det beste i år, men så fort kampen var over var dette glemt, glemt, glemt.

Foto: B. B jerkland

Hjemme mot Molde

Alt vi har av flagg over to tribuner, i kombinasjon med tre tekstbannere. "Molde går til helvete med Kjell Magne" og "Vålerenga til himmels med 2xKjetil" (engangsbanner, Molde) var veldig flott malt, med "HELVETE" i flammelakkering, og det var for øvrig tett og godt på tribunen. I tillegg hadde vi banneret "Kong Henning Hovi" til ære for kapteinen som har skrevet under for en sesong til.

Borte mot Odd

Vi lagde et engangsbanner som inneholdt samtlige spillere som hadde spilt for andre lag enn Vålerenga i Tippeligaen så langt i år. Dette var "Lista til Panzer". I pausen hadde vi et banner med påskriften "You are Oddrane Kjærke. Who Are We?" – en intern melding til Odd-supporterne. I kombinasjon med mengder av flagg utgjorde dette en helt grei tifo på en dårlig tribune.

Hjemme mot Tromsø

Vi brukte opp alle eskene vi hadde stående med røde og blå kasteruller i Colasvingen. På Vetbredden brukte vi tostangsflaggene V-Å-L-E-R-E-N-G-A, omkranset av papirmosaikk som var en gradvis overgang fra helt rødt til helt blått. Det så mektig ut fra indre bane, men ser litt tafatt ut på bildene.

Borte mot Ham-Kam

Vi hadde med oss alt av flagg, samt et engangsbanner med teksten "Når sola skinner over Enga vil det garantert bli fest. Vi vil alltid være best". På grunn av at tribunen er røvva og bitteliten måtte vi rive av siste setning fra banneret. Det fungerte imidlertid brukbart visuelt fra oss.

Hjemme mot Sogndal

En kilo Aftenposten utgjør 4000 papirbiter. Ett tonn Aftenposten blir fire millioner papirbiter. Konfetti er gøy og rotete. Mange i tifogruppa står fortsatt og koster avis fra Ullevaal og det er lenge til neste gang vi gjør noe sånt. Men moro var det! I tillegg prøvde vi ut et plastbanner med "Vålerenga" på, samt en stor mengde flagg i Colasvingen.

Brev(sprekken)

Leserinnlegg - alle medlemmer oppfordres til å sende inn bidrag. Bruk adressen på side 2 eller send inn til: ropet@klanen.no Flere innlegg fra s. 52.

Sesongen som var, for en helt vanlig engagutt

Vi er en ganske fast gjeng, som stort sett står sammen på hjemmematchene og drar på turer sammen. VM, EM, og borteturer med Vål'enga. Etter en fantastisk tur til Østerrike, men hjemmesitter mens laget gikk videre i Polen, så var det bare å booke tur til Nord-England. Hjemmatch først. Det som slo meg mens jeg traska opp til Valhall for å se treningsmatcher den vinteren var at, mens andre lag måtte gå en hel vinter å bare møte lag som Godset og Hønefoss, så hadde vi noe helt anet å forberede oss til. Noe som helt klart måtte gi ekstra inspirasjon for spillerne når de måtte møte opp til trening hver dag gjennom de mørke og tunge vintermånedene. Selvsagt ville dette føre til ekstra motivasjon, og ekstra kvalitet på treningene. Og jeg hadde den gode følelsen, selv om jeg ikke hadde veldig tro på avansement. Et Newcastle-lag midt i sesongen mot et Vålerenga som ikke hadde spilt en ordentlig kamp på tre måneder. Årets kødd, Runar Normann, gjorde dette til en tur å glede seg enda mer til. Vi hadde denne mulighet. Nå har det blitt skrevet side opp og side ned med turrapporter fra Newcastle-turen. Derfor gidder ikke jeg å gjøre dette nå. Jeg nøyer meg med å si at det var en utrolig artig tur. Og med litt marginer, så hadde faktisk gått videre. Men det blir jo feil å skyld på marginer også, når vi gikk gjennom et Europaeventyr over seks matcher uten å vinne en eneste en av dem.

Pulsen stiger allti litt for hver dag nå man kommer til april, og det nærmer seg seriestart. Mitt beste tegn, og den tida hvor jeg ikke lenger klarer å sitte stille for jeg gleder meg sånn, det er når VG og Dagbladet begynner med rangeringen av laga. Vg begynner alltid nederst, og man leser dette nøye hver dag, og man håper at neste lag ikke skal være Enga. Vi ble vel tippet som middelhavsfarere så vidt jeg husker, men jeg var fast innstilt på at Royal League var noe vi burde satse alt for å nå. For en fet turnering hvis vi kvalifiserer, for en mokka-idè med en skandinavisk liga hvis vi ikke er med...

Seriestart. Bodø/Glimt. 1-1. Jeg var sikker. Det kunne ikke bli noe annet enn 1-1. Og det var egentlig greit. Men hey, jeg tok feil (som jeg faktisk nesten alltid gjør). Vi vant en serieåpning. Vi slo Bodø/Glimt. Det var faen ikke hver dag. Rotecorner, med en genierklært volttestart, og ingen plukka opp Jørgen Jalland som

kunne putte. Fett! Nå skal det sies at vi har kjørt denne volttestarten hele sesongen, og man kan vel ikke si egentlig at den var så forbanna genial som avisene skulle ha det til den mandagen. Så vidt jeg kan huske, så var dette det eneste målet vi scora sånn...

Allerede i neste runde sto det store byderbyet på programmet. Vi var bortelag. Og vi pressa. Og vi scora. Og vi skulle endelig slå Lyn! Nei, faen, ikke det. Vi skulle spille 1-1. Jaja, vi var så mye bedre enn dem, og vi spilte bra foppall. Dette så bra ut dette, bare man fikk lagt den verste øyeblikksskuffelsen bak seg...

Men vi var jo et svinegodt foppalllag. Vi spilte ut Newcastle, vi slo Bodø/Glimt, og vi hadde spilt rundt med Lyn. Nå sto jo godbitene i kø. Bergenserne var de neste som skulle til pers, og deretter sto en kanontur til Fredrikstad på plakaten. Vi slo Brann i deres eget regnvær, i en kamp hvor bergenserne nok hadde fortjent poeng om man skal være ærlig.

Og jeg fikk prøvd ut noe nytt som jeg har vært hypp på lenge. Stå syngende i Colasvingen. Eller Gaza som det fort det døpt. Dritbra. Stort potensiale. Litt som å stå med Klanen for drøye ti år siden på Bislett. Ikke så mange, men langt mer spontant. Dessuten, sånn for å se spillet. Øvre seksjon i Cola er faen meg Ullevaals beste plasser. Jeg vet det er delte meninger om dette, og det kan jeg godt forstå. Så jeg skal ikke prosedere i det vide og det brede om akkurat det.

Første ordentlige bortetur gikk med tog til Fredrikstad. Der synes jeg vel at vi hadde fortjent alle poengene. Men når det ikke skjedde, så skjedde hvertfall noe annet helt utypisk Vål'enga, som også var et signal på at dette kunne bli en litt "annerledes" sesong. Vi scora et avgjørende mål på overtid. Og vi hadde en helt fantastisk 18-åring på topp. The sky is the limit!

Jeg skal ikke fortelle om alle kampene vi har spilt i år. Men vi fortsatte jo. Dette var en sesong da høydepunktene bare sto lina opp hele veien. Hva var størst? Alt ble jo større fra match til match. Vi kjempet Bøfla ut av stilen på Åråsen, og vi vant. Vi rundspilte Rosenborg, men de fikk med seg et ufortjent poeng. Det samme gjaldt Viking. Som vi virkelig rundspilte. Vi hadde verdens kuleste keeper, Pa Dembo. Vi hadde verdens yngste og beste stjerne. Vi hadde verdens beste trener. Vi var verdens beste. Vi hadde spilt åtte matcher uten tap, og skulle hente serieledelsen på Alheim.

Nei. Vi skulle visst ikke det. Hmmm... Var vi ikke verdens beste allikevel? Verdens beste trener til å slå frispark hadde vi hvertfall. Og dermed var vi tilbake på vinnerporet... Nei, ikke det heller. Pinlig cuptap mot Bærum (digresjon; jeg mener helt seriøst. Det er ikke tvil om at vi hadde vunnet cup'en hvis vi bare hadde kommet oss videre fra den kampen. Dette var vår eneste svake periode hele år, resten av sesongen var vi så å si umulige å slå) og tap mot Sogndal. En av de få turene jeg ikke fikk med meg, men jeg hørte at det ikke var ufortjent heller. Jaja, hadde man spurt enhver Vål'enga-supporter før sesongen, så hadde han vært fornøyd med en midt-på-tabellen-plassering. Det var vel kanskje den veien det var i ferd med å gå

Etter en oppskriftsmessig seier mot et Ham-Kam som så ut til å mistet litt av åpningspiffen, så var det en ny tur til "ærværdige" Nadderud. Som alltid, så årna jeg meg plass på hovedtribuna. Greit nok at stemning er en bra ting, men bare stemning uten å få sett matchen er ikke mye vits. Artig var det uansett at snobben på tribuna var utrolig lette å distrahere. Da de dro i gang "Kom igjen Stabæk" fra Berget de få, så var det bare å rope "Kom igjen Enga" fra Hovedtribuna et par ganger, og folk kom ut av rytmen og ga opp. Noen irriterte folk var det naturlig nok rundt meg, men det var enda flere Enga-supportere, så noe knuffing ville det vel aldri ha blitt. Kampen er ikke vits i å komme inn på, vi skal visst aldri vinne på den møkkabanen, og nå er det ha det bra Stabæk forhåpentligvis for alltid.

Vi reiste oss i Bodø, før vi fikk en ny nedtur i derbyet mot Lyn igjen. Faen! Alltid! 26. juli. Sommer. Flott vær. Alt lå egentlig til rette for at vi fortsatte der vi slapp i Bodø. Det kule med den datoen er riktignok at vi har ikke tapt siden. Når dette skrives står det 16. november på kalenderen. Er det mulig?

Resten av sesongen ble en eneste bølge av højdare, nerver og følelsmessig kaos. At man kom skjelvende på jobb, så dobbelt, hadde konsentrasjonsvansker var slettes ikke uvanlig. Vi hadde signa verdens beste spiss, Steffen Iversen, pluss verden beste keeper, Arni Gautur. Vi var (og her må jeg vel også tilføye ER) uslåelige. Lag etter lag har møtt den blå maskinen, og samtlige har gått av banen uten seier. Våre trepoengere har kommet på rekke og rad, og selv om vi ikke har vinni alle, så har ingen vært i nærheten av å kunne slå oss...

Det virkelige omslaget kom mot Bøfla. Rammen var satt med snaut 15.000 tilskuere, og "Kanarigrill - Grilles 45 min. på hver side" - banneret. Vi knuste dem. Og gutta satte seg i bilen for å innta Trondheim. Vi var ikke de eneste. Hvor man enn gikk rundt i bartebyen, så var det mennesker kledd opp i de vakre blå og røde fargene. Fantastisk. Og selv om mitt tips

på 3-1 til oss ikke slo til, så var det ingen som grein over det.

Noen ting bør man ha gjort før man dør. En av disse tingene har jeg nå satt en hake ved siden av på huskelappen. Å kunne stå på Lerkendal og syng "Vi vil ha motstand"! For en fantastisk følelse. Svingen på Lerkendal har aldri kokt som den gjorde denne lørdagskvelden. 11. september har blitt en merkedag også i Norge! Vi var med. Jeg snakka med Freddy på 2. lagskamp noen dager i forveien. Vi slo Draft eller noe med mange mål (7 tror jeg, husker ikke). Men jeg fortalte han min følelse før Lerkendal-matchen. Det er en seriefinale. Vinner vi der, så vinner vi serien. Han bare fniste av meg, men jeg var sikker i min sak. Og det var jeg en god stund etter dette også. Helt til lørdag 30. oktober klokka 18.44.

Ukene som fulgte etter Trondheimsturen ble et følelsmessig kaos. Berg- og dalbane rett og slett. Rosenborg tapte, vi vant. Rosenborg tapte, vi kunne ta serieledelsen og vi va... nei, faen om vi gjorde. Vi møtte et Sogndal lag, så fullt av innavla bønder, at de var dritfornøyd med et nedrykk bare de kunne ta poeng mot oss. Forbanna møkkafolk. Og forbanna møkka-Høie, som egentlig er en sil, men som bestemmer seg for å tette alle hul og heller bli en vegg akkurat når han møter oss.

Vål'enga i 2004 er derimot ikke som de kanskje har vært tidligere. For gutta er stoltere enn noen gang, og ta faen meg hjem seieren på Briskeby. En krig! En krig vi vinner. Så digg. Nå er det bare å sende Stabæk ned i første med flere mål enn Rosenborg slår Vestkantsøppelet med i Trondheim.

For en avslutning. Jeg sier det igjen, for det er det sprøeste jeg har vært med på. For en avslutning! Rammen er perfekt. Ullevaal er utsolgt for andre gang denne sesongen (dog uten hjelp av gratisbilletter denne gangen, tror nok billettene kunne vært solgt for godt over pålydende). Tog har gått gjennom byen, og køene er milelang utenfor stadion. Skjerfrevet ved Vål'enga kjerke er helt rått. Stemningen er elektrisk. Jeg skulle ønske at alle som ikke var der, bare kunne fått en titt, et innblikk i hvordan det var. Supporter eller ikk esupporter. Jeg tror noen og enhver ville stått med rygghåra langt oppover nakken og bakhuet. Igjen, som for ett år siden, så strømmer følelser man ikke kan kontrollere gjennom kroppen. I det vi tar ledelsen 1-0, så begynner tårene å renne igjen. Jeg prøver å tørke dem bort, mens jeg konser om å støtte laget. Vi er med dette seriemestere. Det blir pause. Ved pause er vi seriemestere. Det er altså spilt 2395 av 2440 minutter, og vi er seriemestere. Det har blitt spilt foppall i over et halvt år, og alt står på de neste 45 minuttene. Ville hjertet holde? Blodkar i huet, ville de komme seg gjennom de

neste 45 minuttene? Uvesentlig. Det eneste som gjaldt var å vinne. Med mer enn Rosenborg

Meldingene tikket inn fra Lerkendal. 1-0, faen. 2-0 typisk og dobbeltfaen. 2-1. Hæ? 2-1 Hva faen. Vi kunne jo klare det. Vi skulle jo klare det. 3-1 på Lerkendal. Jepp. Dett var dett. Hehe, nei, denne gangen var ikke dett dett. Denne gangen, som så ofte før i 2004 så overgikk stoltheten og innsatsen til gutta alt. Panzer og Daniel putta to kjøpe. Vi leda 3-0, og jeg klappa sammen som en fluktstol. Tårene strømmen på igjen. Og jeg så utover Ullevaal fra plassen min på Øvre Cola. Det er det åreste jeg har sett, og jeg kommer aldri til å glemme det. Hele Ullevaal, oppe og nede, med et unntak av en liten kvisefflekk nederst i hjørnet på VG med Stabæk-supportere, hoppa, klappa og veiva skjert over huet mens de sang "Vi er Vål'enga - Oslo by St. Hallvards menn". Rått! Rått! Rått! Det ræste jeg har sett. Men følelsen midt oppi alt dette her var allikevel at vi trengte et mål til. Og slik var det. Vi fikk et til, og det fikk bartene og. På Lerkendal sto Lyn-"supportere" og jubla sammen med trøndera for at sluttresultatet ble 4-1 der oppe, og at seriemesterskapet igjen havna i Trondheim. Makan til søppel. Hvis jeg noen gang står og jubler for at noen har putta mot Vål'enga, håper jeg noen drar meg ut og banker evt. henger meg. Øyebliksskuffelsen var stor. Ineg ordentlig fest. Peppe's med pizza og øl, selvfølgelig ved siden av noen bønder som prøvde å gni det inn på best mulig måte. Så noen øl til. Og så en fest. Vi hadde tatt sølv! Vi skulle spille Royal League, og ikke minst; Vi skulle kvalifisere oss til Champions League. En fantastisk sesong var det!

Fy faen så stolt jeg er over hva gutta har prestert i år. Klanen blitt enda bedre og større, nå også med en etablert gjeng i Colasvingen. Et steg av gangen. Det vi tok i år var et sjumilssteg. Det vi skal ta neste år er bare et lite et. Et lite steg til seriemesterskap! Jeg har trua. Og jeg har begynt å spare penger. Det blir vel en match på Nou Camp og San Siro til neste år man ikke kan gå glipp av.

Gratulerer til alle spillere, trenere, og alle andre i støtteapparatet. Gratulerer til alle som har fulgt Vål'enga. Om du er medgangs eller er veteran. Vi trenger alle. Skulle skrevet at vi ses til neste år, men vi har viktige matcher å spille før den tid, så jeg nøyer med med å si at vi ses, i Danmark, Sverige, på Ullevaal eller Jordal!

Potensiale

Smak på ordet, ta det i munnen....., smatt på det, la det ligge litt i munnen og gurgle det litt ved drøvelen, og svelg....., alt, til den siste bokstav... Vi har hørt ordet i flere tiår, smakt det før, uten at det da har smakt

annet enn litt beskt.. Vi har rett og slett ikke greid å gjennomføre det vi har pratet om ang dette, og det har vel vært en god blanding av dårlig markedsføring - dårlig ledelse i klubben - dårlige spillerstaller og lite folk på tribunen... Men det var før...

Som sagt, vi har hørt om ordet og visst hva det innebærer, men først NÅ ser vi fruktene av et par års arbeid, både i klubb og klan... Jeg mener den nye tidsregninga starta når vi signerte Kjetil Rekdal... Vi var fullstendig håpløse på den tiden, og var vel nærmere 8 divisjon enn dagens RL kamper, og vi snakker om godt gammelt pøsepapir, inkl litt gammel sennep på.. Han tok tak i ting, ville ha orden i god gammel tyskerstil, og jobben ble startet for å føre oss tilbake til topps i norsk fotball. Folk ble byttet ut, både i ledelse og ikke minst i spillerstallen. Her var det ikke brukt for "gamle" øk som ikke løp i samme retning som de andre, som ikke ville noe annet enn å ta ut lønna si uten å gjøre noe for den... Snylterne måtte ut....

Mange ble kanskje sjokkert over å måtte prestere noe før de fikk noe tilbake, for det er selvsagt lettest å "gjemme seg bak andre", for deretter kose seg godt med fet lønning, men for de som kjenner gamet, vet godt at en MÅ jobbe knallhardt over tid for å kunne høste frukter av resultatet. Spør fex Eggen og Rbk om dette... Rekdal tok altså tak i alt, og sa enkelt og greit i fra hva han ville ha og hva klubben måtte gjøre for å komme tilbake til topps, nemlig støttespillere utenfor banen, som har vært ute i en vinternatt før, for vi prater tross alt om enga, og ikke minst spillere som var ydmyke for den formidable oppgaven de hadde foran seg. For ingen er i tvil om at det må en god del svette - blod og god holdninger til om en skal bli en god spiller på et godt fotballlag, og ikke minst kunne innrette seg etter både trener og andre spillere, å tenke på helheten, laget, klubben, og ikke seg selv i førersetet...

Flere spillere måtte ut og vekk. Spillere som vi kanskje syntes var hyggelige karer, men skal vi til topps holder det ikke med halvøk og folk med dårlig moral. Spillere MÅ ville noe, spillere må ha noe å gripe etter, en belønning. Og hva er bedre belønning enn å komme seg til topps i norsk fotball ved å spille for enga, vinne noe og ta i mot hyllesten av et fullsatt Ullevål og syngende klansfolk. Det gikk litt bob - bob til å begynne med under Rekdal også, men han og andre hadde nok ikke regnet med visse tilbakeslag på veien, men som ellers i livet, en lærer av sine feil, og gjør sine ting i etterkant av det. Det var murring i fjor ang trenerteamet, både i fra meningmann og til folk i toppen av klansstyret, og jeg var også med på "hylekoret" om at nok var nok, og vi spilte rett og slett for feigt, at det så ut som vi var mer redd for å tape enn for å vinne, og det blir fullstendig feil. Vi redda oss på kusehåret i kvalikken...

Mer opprydning og annet måtte tydeligvis til, for å ligge å vake i nedrykksstrid og spille jallafotball, det er ikke enga, det skal ikke være det ihvertfall. Rekdal & co hadde allerede starta å hente talenter, og vi fortsatte med det, alla Gashi, og vi ble alle mer optimistiske i treningskampene før årets sesong, for vi så tendenser til å virkelig ville blø for klubben, at mattisen faktisk måtte vaske draktene etter kampene. Et godt tegn... I motsetning til før, så har vi i år flaksen på vår side det meste av sesongen, for i starten av sesongen spilte vi ikke akkurat sambafotball, men hadde den nødvendige flaksen og vant jevne kamper. Dette hadde selvsagt noe med at vi nå har en gjeng spillere som er ydmyke ovenfor oppgavene sine, og JOBBER i 2 x 45 min, og sånt bærer frukter, det har vi sett masse ex på før om årene med lag i fra eksotiske steder i landet også, det hjelper godt å kjempe, å løpe, å blø for drakta. Vi scora ikke akkurat mange mål før ferien, de fleste på straffe av Dos, og vi så vel alle hvor vi trengte forsterkninger... Lure I & co gjorde nå etter hvert årets sterke trekk i norsk fotball, de henta Arason og Ivers, og ting snudde seg rimelig fort...

At vi var sterke i forsvar, det visste vi jo, men at vi skulle spille så god angrepsfotball etter hvert, det kom som et lite "sjokk" på de fleste tipper jeg... Med Ivers hadde vi en som var god på hodet, god til å skyte, god til å holde på ballen, og ikke minst, så tiltrekker han seg forsvarsspillere så andre kommer til, og vi starta med å score en god del mål etter hvert... Og med det kom folk tilbake på tribunen... Vi hadde 7520 tilskuere i mot Viking, og under titusen, det skal ikke skje med enga og som vi nevnte i sted, med det potensialet vårt... Og snittet og tilstrømningen har gått oppover etter hvert som seierene har kommet, og kall de gjerne medgangssuppoetere, men jeg gir blaffen, de kommer ihvertfall, legger igjen spenn i kassa, og kommer kanskje tilbake fast senere, så ikke diss medgangssupporterne. Vi har ikke ligget dårligere enn nr 5 på tabellen i hele år, og det hjelper på snittet det, helt klart, for folk vi selvsagt se scoringer og god fotball, og det har de fått i det siste...

Og det er jo rørende å se for oss gode gamle engahjertene å se at stadion blir fyllt opp, til mellom 15 og 20 000 tilskuere så ofte, det skaper en unik stemning, særlig siden samarbeidet mellom vestbredden og colasvingen nå virkelig blomster godt og det svinger skikkelig på Ullevål. De tre siste kampene våre ble fulgt av over 60 000 mennesker, og dette er der vi skal være, potensialet vårt er her og dette. At I og klubben virkelig har kommet på rett spor viser at flere engaspillere nå blir tatt ut på landslagene, både nedover og a-landslaget, senest i dag ble Gashi og Holm tatt ut til neste landskamp, sammen med panzer og Ivers, og Arason er jo fast på det islandske landslaget, så det er jaggju nye tider i norsk fotball, da

stammen av landslaget består av staute engagutter, i stedet for pinglete rbk spillere...

Selv om vi tapte seriegullet i siste sekund, så kom vi på samme poengsum som det laget som vant serien, vi slo dem bla 4 - 1 borte, så vi er tilbake til potensialet vårt, vi er potensielle seriemestere til neste år, og vi har potensiale til å få mer enn 14 000 i snitt som vi hadde i år. Nå har vi fundamentet, masse folk på kampene og gode spillere, god ledelse som faktisk pr dags dato har fått inn 17 mill visstnok tl neste års budskjett, det er godt jobba igjennom hele rekka.. Vi spiller Royal League, som vi vant første kampen i går i esbjerg, der vi spiller i mot de beste lagene i scandinavia. Vi skal ut i CL kvalikk senere, og får der en virkelig pekepinn hvor vi står hen. Det blir spennende å se hvem vi møter og hvor vi skal dra på bortetur hen...

For å runde av dette, så viser dette at en kan komme langt, bare en jobber hardt for det, viser ydmykhet og setter samholdet og annet foran sitt eget ego. Jeg tror vi kan forsette dette vi har nå, å bli enda bedre, bare spillere og andre har holdingene som de har nå med seg videre, for skal vi bli seriemestere til neste år, så må vi bli noen prosent bedre enn i år. Med noen forsterkninger og uten særlig skader i vinter, så tror eg på fortsatt gode tider. Jeg vil takke Rekdal & co for at de nå gir oss noe tilbake, det setter jeg og de andre stor pris på, og vi går selvsagt nå for så mange seiere som mulig i RL og ikke minst prøve å komme oss til CL. Og, få nærmere 20 000 i snitt på kampene våre... Potensialet er der :-)

Toy S

Her er ett bilde av Emma Adine 1 1/2 år, allerede klanen medlem.

Bastionens leder, den driftige kioskeieren fra Tåsen, Magnus Watne, sier i et intervju i Aftenposten at Lyn er alternativet hvis du ikke vil holde med det laget alle andre holder med.

Tenkende mennesker

Foto: J. Sandem

Dette laget er visstnok Vålerenga. Vi er tenkende mennesker sier den driftige FCLO-gutten.. Hvordan definerer man så et tenkende menneske?

Går det an å ha tanker oppe i hodet hvis man for eksempel holder med Frigg eller Skeid, eller VIF for den saks skyld, eller er man rett og slett nødt til å iføre seg SmartClub-uniformen hvis man virkelig vil ha følelsen av å være nytenkende, eller smart om du vil?

Er hurragutten M. Andersen fra Borregaard et tenkende menneske? Hva foregikk egentlig der oppe under hjelmen når han spilte hockey for Sparta? For oss som så han i aksjon på den tida er det neimen ikke lett å forstå at den samme mannen nå er fører i Norges reineste og mest tenkende club. Tok han med seg alle de gode og ytterst kreative tankene sine fra Østfold eller har han lært å tenke etter at han ble innlagt på Oslo vest? Da han var sjef for NISO var det ikke heller alltid lett å skjønne tankegangen hans, ikke for oss tankeløse Vålerengasupportere i hvert fall. Det kan selvsagt ha vært oss det var noe galt med. Det var nok det.

Tanken bak klubbens cupfinalesang var også god og ikke minst nøye gjennomtenkt av KIK, Morgan og lagets markedsavdeling. Her var det om å gjøre å skaffe seg mest mulig av den nødvendige "street

cred'en", den som Vålerenga har så mye av. Tanken var at jo villere og galere man framsto, jo flere supportere og venner ville FCLO skaffe seg. En annen tanke var mediaeksponering, som Vålerenga jo får så mye av.

Den fikk de...
Smartingene.

Bastionen tenkte seg også om flere enn to ganger da de lagde banneret med påskriften "36 års ventetid er over". Om de fikk rett? I aller høyeste grad, nå er de 36 årene uten et eneste trofe` gått så nå er det bare å begynne på de neste 36 lange og smertefulle tolv måneders periodene.

Genialt! Godt tenkt og godt gjennomført. Bastionen har nok en gang bevist at det går an å ha flere tanker i hodet på en gang, ja tar man med ideen om "vi er større enn Klanen innen tre år" betyr dette at ikke mindre enn tre tanker svirrer rundt i disse tenkende menneskenes velutdannede hoder på en gang. Det er tre mer enn det vi har det.

Steven Lustu har også mer enn nok under hatten, ja den gutten kan virkelig tenke når han først bestemmer seg for å gjøre det. Da formelig knirker det i hele Kringsjøområdet. Stevens kongstanke er den at "stadig flere og flere ser på Lyn". Denne tanken har han hatt i tre år nå og er fremdeles like sterkt overbevist om

at han har rett i sin visjon om 15.000 i snitt i løpet av "kort tid".

Nå er et gjennomsnitts menneskes avmålte tid relativt kort her på jorda, så i så måte har den stødige stopperen rett, men det spørs om Atle og Morgan lar seg begeistre av at tilskuertallet først vil nå store høyder i rundt 2035? Og da, mest sannsynligvis uten den godeste fintenkeren fra Danmark med på laget. Det er lenge til 2035. Da vil Atle forelengst være klin blakk og stakkars Morgan vil sannsynligvis ligge godt plassert langt nede i det nedgravde pennalet. Derfor, kjære Steven, er dette , reint bedriftøkonomisk, en særdeles dårlig tanke.

En ting skal guttene imidlertid ha, og det er at de har greid å innbille hele det norske pressekorps at Lyn er tonnevis av unge lovende talenter som vil regjere norsk fotball i mange år framover. "Vi må bare gi dem litt tid". Tenker man seg litt om, noe som selvsagt ikke faller oss lett, forstår man fort at det er en eneste grunn til at klubben ser seg nødt til å kaste innpå unge spillere: De har ingen andre å bruke. Så enkelt er det.

Så lenge man ikke er interesserte i å prøve å spille offensiv fotball behøver man ikke rare spillermateriale, så lenge middelmådige spillere gjør eksakt hva trenerne befaler blir det 1-0, 0-0, eller noen ganger katastrofalt nok også 0-1. Gud forby det siste. Her er det de tenkende menneskene kommer inn i bildet,

tåkefyrstene som forvrenger hele bildet og som får de stakkars journalistene til å tro at det de ser faktisk er unge og lovende spillere som spiller feiende flott fotball. Som vi så det i cupfinalen, som de 1612 så det i kampen mot Molde på Ullevaal i sommer, og som de 2600 i bronsematchen mot Lillestrøm jublende tok del i i en thriller i klubbens lekegrind i oktober. Tenke seg til!

For oss tankeløse folka fra byens mindre hagebelagte områder er det slettes ikke lett å forstå hvordan skikkelige mennesker tenker, derfor er et liv med Lyn en utopi for oss, en slags uopnåelig drøm vi bare, ja du tenkte riktig, som vi bare kan drømme om. Vi får leve her i all vår dumhet og ignoranse vi, mens alt vi oppnår er stadige cupgull, diverse medaljer i serien og fin-fine eventyr ute i europa. Så uheldige går det an å være. Hvor er den rettferdige guden vi en gang leste om, sorry, ble fortalt om, lese kan vi jo ikke.

I mitt neste liv vil også jeg være et tenkende menneske som forsiktig roper heia Lyn...
Vær så snill.

KjellG.

Brev(sprekken)

Leserinnlegg - alle medlemmer oppfordres til å sende inn bidrag. Bruk adressen på side 2 eller send inn til: ropet@klanen.no

Årets siste kamp - min første...

Ja, så skal jeg ikke påstå at jeg er stolt av meg selv for aldri før å ha vært på en kamp for nettopp denne kampen mot Stabæk lørdag 30.10.04. Men jeg kan vel ha lov til å være litt stolt av meg selv for at jeg faktisk kom denne gangen?? Joda, det synes jeg. Og før noen spør hvorfor, så skal jeg si nettopp hvorfor; Jeg bor på Lillehammer. Det er nok bare noe med det de sier - at Enga har sjel, man trenger ikke være fra Oslo for å elske dem!

Et annet interessant spørsmål er hvorfor elsker jeg Enga? Ta da å spør dere selv; hvorfor elsker dere Enga? Ikke før kvalifiseringskampen mot Sandefjord i fjor høst har jeg i det hele tatt hatt sansen for fotball.. Men der og da skjedde det noe; noe som gjorde meg til den jeg er i dag, her jeg sitter og skriver fra hjertet - til Klanen. Det var en erfaring jeg antakelig ikke var alene om, men som jeg allikevel ønsker å dele med dere andre. Den betydde nemlig MASSE for meg!

For en stakkar på Lillehammer er det ikke så enkelt å komme seg på kamper - uten at det er unnskyldning god nok, derfor gledet jeg meg så enormt til den 25. serierunden (da Vål'enga skulle banke møkka ut av Ham-Kam) ettersom Hamar ikke er så altfor langt unna Lillehammer. Så var det imidlertid bare det at da jeg endelig fant ut hvor jeg kunne få kjøpt billetter, så var det UTSOLGT. Månen til uflaks... Så logga jeg meg tilfeldigvis (og får jeg si heldigvis) inn på ticnet.no og der fikk jeg tak i billetter til den siste runden.

Så bar det til Oslo - endelig lå Ullevaal stadion innenfor synsvidde, og jeg hørte allerede folk heie og rope. Klansfolk overalt - med skjerf, drakter, flagg, luer og alt. Som en ekte patriot skulle jeg jo hatt skjerf jeg og, men jeg hadde ikke fått tak i, og tenkte som så at det selger de sikkert på stadion.. Og ganske riktig, de gjorde det, men to timer før vi ankom hovedstaden var det alt utsolgt. Endte opp med et nøkkelbånd i stedet (hvilket ikke akkurat varma så j**lig) og et eksemplar av dagens kampprogram, før det var å komme seg innenfor og sette kursen for CocaCola- svingen. Og for en utsikt!! Helt himmel for en stakkar som aldri hadde vært på Ullevaal før.

Inget poeng i å si noe om kampen egentlig - et ekte Klansmedlem med æra i behold VET hvordan det gikk - og var der selv, men STEMNINGEN. Det var dét som

gikk rett til hjertet på meg. Jeg kunne slettes ikke alle sangene og ropene da jeg kom, bare hang meg på som best jeg kunne - men da jeg gikk derfra var det med et smil om munnen, mens jeg smånynnet på "Vål'enga, du er min rellion..."

Ja, ja, så ble det ikke det edleste metall for Enga denne gangen, men hvem TRODDE helt ærlig i fjor høst (å håpe telles ikke her altså) at vi skulle havne på nest beste? Ikke jeg, og spør (nesten) hvem som helst av spillerne, trenerne.. You name it. INGEN kan svare at de trodde det - det er jeg nesten 100% sikker på.

Så - helt til slutt, vil jeg bare si dette: Jeg er STOLT av å være medlem av KLANEN - Og jeg er STOLT AV VÅLERENGA!!!!!!!

Lene K. Krüger
Klansmedlem nr. 17451

Sesongen er over, neste år skal alt gå så mye bedre.

Vi skal skaffe oss en spiss som scorer 10-15 mål og vi skal ha pluss i pengeskrinet...disse "påstandene" er noe vi VIF-supportere har hørt mange ganger før. Men denne gangen stemmer det faktisk. Endelig er tiden kommet for at vi skal kunne være en reel utfordrer til RBK, endelig er vi kvitt gjeld og endelig kan jeg slippe å tenke at: "bare vi klarer oss neste sesong så er jeg fornøyd"

Denne sesongen har vært fantastisk, nesten gull i serien er utrolig bra!! (dette ble skrevet før Royal League ble sparket igang) Da Morten Berre kom alene med keeper på slutten av stabæk-kampen hadde vi muligheten til å vippe trønderne av pinnen, men neida. Det tok rundt to minutter å glemme det før jeg begynte å glede meg over sesongen vi har prestert. Man må tross alt fokusere på det positive.

Men hva skal vi gjøre for å stabilisere oss i toppen? Historien viser til mange lag som detter sammen etter en supersesong, det må vi for all del unngå. Noe jeg tror vi gjør, da vi har ultraprofesjonelle Rekdal i klubben.

Med hans vinnerinstinkt tillater han ikke at det skjer. Først må vi få på plass en spiss, hvis steffen blir er

den biten på plass. Allikevel mener jeg vi trenger flere gode spisser, nå må vi være offensive. Mister vi Steffen må vi ha en erstatning som står for de samme fotballkvalitetene. Gashi som kommer på andreballet har fungert bra, men ønsker enda mer hissighet fra de øvrige på midten. Men, hva med vingspill?

Jeg dagdrømmer faktisk om at en Peter Kopteff i form og i verdens vakreste drakt går forbi to backer, slår inn til steffen som scorer. Når vi har en spiss av dette formatet må vi også kunne skaffe oss en god ving. Jeg har ikke vært med i veldig mange år, men når hadde vi sist en ving, som kunne løpe (fortere enn en gjennomsnittlig bestemor) OG slå inn farlige innlegg.. Det må da være en stund siden. Etter min mening er nevnte Kopteff en spiller vi burde skaffe oss, han er rask, god med ballen og gratis, når en spiller med hans kvaliteter er bosmannsspiller må vi slå til. (hei Kjetil og Kjetil...)

Jeg nevnte såvidt midtbanen tidligere, jeg venter på at Jørgen Jalland skal få et definitivt gjennombrudd, han har enkelte gode kamper, men når jeg venter på neste gode kamp, blir jeg litt for ofte skuffa. Hvis Jalland hadde stabilisert seg på sitt beste ville han vært en meget god spiller, og kanskje noe for Hareide på landslaget. Midtbanen har generelt sett vært bra, Thomas Holm har hatt en meget god sesong, kanskje

best av alle gutta. Han spiller med autoritet og god fotballforståelse.

Når VIF har en god sesong, møter også et kresent Oslo-folk opp. Det var en sann glede da vi hadde utsolgt på to av kampene, henholdsvis Tromsø og Stabæk. (aldri mer Nadderud...) Jeg ser for meg at det blir bra med folk neste sesong også, bare resultatene kommer naturligvis. Håper klubben setter igang en offensiv med tanke på sesongkort. Hvis man tilbyr hyggelige sesongkortpriser i svingene er jeg sikker på at dette vil selge bra.

Siden jeg nevnte ordene OFFENSIV og KLUBBEN i samme setning: Vi vil ha Vålerenga Park, det er klart det er dyrt, og mange ting skal falle på plass, men vi må være offensive. Jeg tar kanskje munnen litt full, men jeg vil påstå vi kanskje har det største potensialet i skandinavia, kan vi da spille på Ullevaal? Anlegget til Clubben, i Oslo vest. Nei, ikke faan, vi vil ha en egen lekegrind. Hvor motstanderne skjelver i buksene bare bussen passerer Oslo-grensa, hvor vi skal sikre oss mesterskap etter mesterskap, og hvor Panzer pisser på Ibrahimovic i Champions League semifinale mot Juventus... Det er lov å drømme, uten drømmer har man ingenting, men dette er en realitet i løpet av veldig få år...ehh...joda, faan heller, vi sier det sånn.

Sånn går det an å pynte et kjedelig uthus når man er Vål'enga fan. Med lampe over lyser det opp om kvelden så alle kan se hva som er i hjertet til denne familien. Anita og Trude tegna og klippa. Sonja malte, med litt hjelp av sønnen Frode og meg. Logoet måler 2.10 x 1.10 m. 2 dager brukte vi og sjøl synes vi det ble veldig fint. Med VIF hilsen Tor Erik Häll. Medl. nr. 7903.

Jeg liker egentlig ikke å kritisere spillere, men skal jeg være ærlig mener jeg at spillere som Swift og kanskje Berre strengt tatt ikke har noe på dette nivået å gjøre. Swift har ikke prestert noe spesielt, og stiller meg litt undrende til at han har fått så mange innhopp. Da vi spilte mot Stabæk og måtte ha scoringer satte vi inn Swift. Hvorfor ikke sette inn Tor Henning Hamre istedet? Mange mener kanskje han ikke er god nok, men har han fått nok sjangser? Etter min mening, nei, han gjorde et godt innhopp mot Tromsø, så håper trenerteamet er tålmodige med ham. Riktignok ser Rekdal han på trening hver dag, så han er kompetent til å ta beslutningen, men han score faktisk 39 mål i Estland, mange tenker kanskje møkkaliga og møkkafotball, men jeg tror nok estisk toppfotball holder norsk 1.divisjonsnivå. 39 mål er mye!! Denne mannen vet hvor målet står, så håper han får et år til i VIF.

Helt til slutt vil jeg nevne at vi skal ut i Champions League kvalifisering, dette er en kjempe karame...ehh..BONUS, (liker ikke karamell) nå kan vi spille mot de beste, men skal man være realistisk skal det noe til at vi kommer til gruppespillet. Newcastle-turen er noe av det største jeg har vært med på i mitt liv, så gjerne flere slike turer i europacupene. Hva med Liverpool på Anfield i kvalifiseringa. Et lag som er mulig å ta, pluss at laget ikke når opp til klubbens popularitet. Noe vi også forsåvidt har sliti med i Vålerenga, men nå er det bedre tider.

Ha en flott vinter, vi sees på Ullevaal til sesongstart, og i Royal Laegue-kampene. Kjøp sesongkort, det skal jeg.

Levi Flåterud

Heisann dere andre, Sarcas her!

Måtte få ned noen ord om tingenes tilstand slik jeg føler det for tia. Tankene gjelder ang Klanen og alt det flotte de gjør. Bare synd vi er blitt så mange... , alt var jo så mye lettere før. Da kunne vi dra på tur alle sammen uten å vie større planer og planlegging. Sånn det er nå ser jeg stadig flere og flere ikke drikker seg drita før kamp. Folk kan jo faktisk referere kamper etter å ha vært på tur. Jeg tror det kommer av for mye øl opp igjennom åra, kroppen er blitt immun. Her syns jeg Klanen (styret) burde ta sitt ansvar og få opp igjen noe av søppelgrøftfylla, som jeg så stolt var med å starte i sin tid. Når det organiseres turer nå for tia er det jo ikke mer enn ca 7% som er overstadig drita. Og dem 7 % a finner ikke på noe kødd engang. Dem bare snøvler og sover. Det kan ikke være mer enn 1% som lager kvalm.

Jeg vurderer sjøl å opprette en sidegruppe, kall den gjerne bavianberget, og kjøre på med sanseløs drik-

king. "Vanlig" klansfolk kan få en slags prikkbelastning på klanskortet hvis man ikke er drita nok. 3 prikker og rett ut i retrokurs med oss gamlekara som veit best. Jokke sang det bra : Når du er den siste i din gjeng, har du drita deg ut igjen...

Men jeg stopper nok ikke der. Hvis folk tror dem kan komme kjørende til kamp, burde de bortimot bannlyses. Det burde også opprettes en egen buss/opplegg for de som føler at de gir alt med alkohol på tur og ikke oppnår max fyll. Klanen i dag har jo tilbud om "stillebusser" og noen rallarbusser. Jeg foreslår sprøytebussen. Her kan alle komme innom før kamp for det siste støtet. Klanens ordensvakter bør også utstyres med mobiltlf. Noe som for øvrig alle må ha med på kamp, så vi andre kunne ringt Vakta og pekt ut edruelige folk så de ble oppmerksom på at vi har en hjelpe-buss. Ring gjerne til alle du veit om du ser noe sånt under kamp.

Når det gjelder dette med mobiltlf må folk få dem opp av lomma. Fiks sånn reim rundt halsen så er den alltid tilgjengelig. I og med at vi er møkkings på kamp og ingen kan synge, kan vi synge inn noen sanger på forhånd som vi spiller av under kamp. Trenger ikke synge da, har alt klart lissom. En annen mulighet for tlf under kamp er mobiltlf-tifo-lyd. Alle spiller en Vålenga sang samtidig... Vi setter den på alarm til avtalt tid og får et drit-tøft tlf kor. Høres det rått ut el ? Beger i ene hånda og tlf i andre. Før neste sesong mener jeg at det burde i alle fall bli vedtatt mer fyll og mer mobiltlf bruk i kamp sammenheng. Jeg har da ikke kallenavnet Extra for ingenting. Noen kaller meg Extra paranoid, men dem er bare dumme og ute etter meg hele tia... Og for øvrig ; flere folk med bart på indre bane. Livet er ikke helt det samme uten Vål'enga.

Vennlig hilsen Sarcas M.

Skål for faen !

Briskeby 2004-10-24

En drita drosjekø i julebordtida blir som en Jenkapølse i slaktetida, sammenlignet med stemninga ved ankomst til Ilsengs satelittkontor på Briskeby, denne gufine kvelden som bare kunne bli reddet av en knepen seier til Vål'enga. Et øyeblikk hadde jeg en følse av bråk og ulykke. Heldigvis vant vi denne kvelden. Jeg tenkte også litt på hun stakkar, som hadde hage bak mål der hvor jeg stod. Nå har hun naturtomt. Men hun får takke HAM-KAM og kommunen. Jeg kan ikke annet enn å beklage, sorry, men naturtomt er jo fint det og. Alvorlig talt, NIF må hjelpe bønda med å iverksette minst 2 helt banale sikkerhetstiltak før neste sesong. Og det gjelder ikke bare for Remo A. M. & Steel Sunhill på Hamar.

Det er flere tegneserielag som tror vafler, lunka kaffe og billettbonjer på 80 grams rødt kopipapir er fasit, for tilstelning med mer enn 50 støkker.

1. For å unngå en haug med blindpassasjerer på arenaen (feil benevnelse for potetlandet selvfølgelig) må proffe billetter forutsettes på arrangementer med tusenvis av mennesker. Julebord-bongene fra Hamar, kopiert på rødt kopipapir trenger ikke akkurat å reproduseres av Lade Offset eller av Ole Chr. Bach for å bli identiske.

2. Tribuner på Tippeligakamper må være faste innstallasjoner i sikker konstruksjon, så vi slipper å få gjerder i hodet eller å vælve i en haug med gjørme. Det må jo kunne gå an å nyte litt alkohol på en tur i regi av Klanen railways - uten å måtte ligge i gjørma å se matchen? Eller er det et for urbant krav? Sikkert.

Folk bruker for øvrig masse penger og reiser til landsbygda. Ingen er ute etter bråk. 4-5 stykker håper kanskje på litt selvforsvar mot noen som heller løper, men alle vi andre er der for å ha det moro og støtte laget. Temperamentet tennes først når ting er helt på trynet amatørmessig. Folk på begge sider av et hønsegjerde som holder på falle ned blir lett forbanna. Spesielt de som har betalt billett og som allikevel må stå bak gjerdet.

JÆVLA BØNDER, JEG BURDE IKKE ØNSKA DERE GOD BEDRING EN GANG, MEN DET GJØR JEG, FOR JEG MÅ SIKKERT TILBAKE

EspenK

Klansropet gratulerer Espen K. og Cathrine. Imponerende håndarbeid med gulltråd på brudekjolen. Her har EngaTifo noe å strekke seg etter.

Reiser neste år.

Neste år, engas år, da skal vi selvsagt ut å reise. Reise er jo egentlig morro, for å ta poeng borte er bittelitt-tegranne morsommere enn å ta dem hjemme. Selv om det høres ut som mindreverdigthetskomplekser, så er det morro å peke nese til bønda... Det er jo litt "urbanisme vs mjælking av ku" enda :-). Jeg tar denne oppsummeringa i tilfeldig rekkefølge, og... den er fullstendig 101% personlig.

Viking/Stavanger

Var i flere år en drittby å dra til, det pga forblåststadion og atale folk i byen... Nå hadde de fått ny stadion når vi var der i 2004, dette var årets tur for klanen, og det var en god del folk som reiste. Den nye stadion dems var fantasisk fin, som dere kan se på bildet over... Jeg ankom dagen før, og folk var nå også mye høfligere og imøtekommende, både i byen og på stadion. God service fikk jeg også, hadde akkreditering og skulle ta bilder.. Pga nye stadion dems og at det er en ålereit "storby" å feste i, så anbefales denne turen i 2005.

Molde/Molde

Jeg og bruttern var der i fra lør til søn for et par år siden, og vi trudde det skulle være fest og morro hele lørdagskvelden. Kjennern? Hæla i taket og tenna i tapeten... Yupp, men der var det ikke mye liv gitt, det var jaggu helt dødt. Suckmyco..., det er(kanskje) siste gangen jeg drar dit dagen før kamp...

Sogndal i 2004, men ikke i 2005. Ingen som er lei seg for det. Nå blir det Sørlandet og Aalesund.

Nå har vel alle vært å sett stadion der oppe også? Ikke trekker dem folk på kampene sine heller, selv ikke i mot oss, og da er det kjedlig... Ikke mye engafolk der oppe i år, og jeg skjønner dem som ikke reiste. Start/Kristiansand

Konge at de rykka opp, helt klart. Jeg og sikkert mange med meg savna denne turen i året som gikk. Det pga at det er forholdsvis kort tur, det er ålereite folk i byen der og ikke minst er det fantastisk fint på sørlandet en varm sommerkveld.... Sitte på bitchen med kald øl og reker, høre humla suse, ja det er rett og slett digg, med stor D. Jeg kjenner en del folk der nede og jeg skal dit HELE helga til neste år. Jeg anbefaler også dere det samme. Håper bare vi får dem midt på sommern. De har samme stadion som før og den er ikke all verden. Prøv minitoget opp, det går fra fotballpuben og opp til stadion, det er alltid morro. Jeg håper dette blir årets tur...

Ham-Kam/ Hamar

Kort vei, greit å komme seg tidligst mulig hjem i fra detta hølet... Var et topplag hele sesongen og det var seieren her oppe vi sikra minst sølvet en runde før slutt. Det var så mange engafolk der oppe at en måtte stå i svingen og i hagan til stadionnaboen. Blir nok ikke et topplag neste år, men det reiser alltid mye folk til Briskeby, mye pga den korte veien. Hvis det ikke blir det samme billettkaoset neste år som i år så anbefales en tur. Mulig humkommelsen min spiller meg et puss, men erindrer at vi ofte vinner her oppe og det er jo alltid verdt en liten tur for å se Enga vinne borte...

FFK/Fredrikstad

Hyggelig liten by, med hyggelige supportere - vakter - snut osv, men med verdens værste stadion. Hvis vi kan kalle denne råtne haugen en stadion da? Vi hadde selvsagt hele svingen i 2004 og det var ok livat på stadion der. Kan allikevel ikke bli mega siden det ikke er tak over noen tribuner og bortesvingen er en god del meter unna matta... Men det er kort vei, og det er jo alltid greit. Tror at vi blir minst like mange her nede til neste år og turen hit anbefales. FFK folket er entusiastiske... og neste år skal vi vinne her, ikke sløse bort 2 poeng som i år.

Odd-Grenland/Skien

Også en kort og grei vei for oss. Dette er noe som gjør det herlig å bo i Oslo, å ha mange lag i østlandsomerådet som biter seg fast i Tippeligaen. Vi får sett en del bortekamper, og til Skien er det alltid mange engafolk som tar en tur. Vi fyller opp nesten hele svingen og det er det ikke mange andre som gjør. Siden turen er kort som en kuklengde på kartet (red anm. og hvilken målestokk er det på ditt kart da Toy?) og at vi ofte tar poeng her gjør at denne turen absolutt kan anbefales. I år lå vi faktisk under 2-0 etter 15 min, gikk til pause med 2-3 ledelse og vant 2-4, veien mellom himmel og helvete er ikke lang som noen tror, ca 60 mil tur/retur for å si det sånn. Elendig stadion, her står man på en som regel klissblaut gress/gjormehaug i svingen. Men som sagt, siden vi ofte tar poeng her og veien er kort... ja da anbefales denne turen også.

Til/Tromsø

Nordens Paris sies det, men jeg har aldri sett nordlendinger i Paris, så dette tar jeg med en stor klype salt. Men, at det er en fet by å gå ut i, det kan jeg

Du glemmer vel ikke å dra til Malmö i 2005? Her har dere 8 av 80 som reiste med 3 busser til MFF Support.

skrive under på. Hvert år er jeg bla på Blå Rock, en, overraskende nok... blå bygning, med flere etg. Dem spiller rock/heavy, dvs fet musikk for oss urbane kuule gutta, og jentene. Mye engafolk på blårock den helga VIF spiller der oppe. Ikke nok med at dem spiller bra musikk, de har gode burgere også. Jeg anbefaler på det sterkeste Motörheadburgeren, den sitter godt i vommen :-). Ok øl og kåte jenter gjør turen anbefalingsverdig. Stadion nevner jeg ikke, for den er ikke noe å nevne, if you know what i mean.

LSK/Lillestrøm

Nesten den korteste turen. Vi får alltid hele svingen, pluss litt til og siden dette er gode rivaler i utgangspunktet så er stemningen alltid på topp. Etter at dem har fått stoler er det plass til litt mindre folk i svingen, men man får bra tifos, som dere ser på bildet fra 16. mai i år. Vi har vunnet noen ganger i det siste her oppe, det er jo alltid morro siden bøffla da blir mongosure. Kanskje ingen bombe akkurat, noe historien stadig viser, dem lider nemlig av voldsomme mindreverdighetskomplekser ovenfor storebror Enga og Klanen :-). Dette er uansett et av oppgjørene jeg gleder meg mest til i løpet av sesongen, bøffla synger tross alt bedre enn de aller fleste... Men ikke bedre enn oss, selv om de liker å tro det selv.

Brann/Bergen

Litt færre folk som drar hit nå enn tidligere, det har selvfølgelig med denne bråkegreia som har vart en god stund nå. Ser heller ikke som det er så lett å få stoppa dritten heller... desverre. Litt døvt å dra til en by hvor en må ha øyer i nakken for å ikke bli slått ned. Enten har dem mindreverdighetskomplekser eller så er de rett og slett bare hjerneskada, eller en god blandings av begge:-) Dem lager jo bra liv på stadion, og laget

dems er jo godt, sånn noenlunde ihvertfall. Dette kunne faktisk blitt en riktig så fet tur, hadde det ikke vært for denne atale oppførselen i fra bergensfolket. Ellers er jo selve byen fin og dem har mange fine damer, så hvis en absolutt vil dra dit, så... Lang tur dog, og hvis jeg skal dit i 2005 så skal jeg ta fly. For dere som har kjørt buss/bil til Bergen, dere vet at det er titusen tunneller og enda flere svinger. Da er fly å anbefale skal en ta seg en tur til Norges slagside.

Aafk/Ålesund

Jeg har vært her et par ganger og jeg anbefaler faktisk folk å dra hit en tur hvis man har sjansen. Byen er liten, men flott og er omgitt av fin natur... I fjor var det en god del folk her oppe, som vanlig og faktisk finnes det en del engasupportere i dennebyen. Dem er ok å feste med, så ta en tur opp i helga hvis det passer i 2005 folkens, jeg anbefaler det. Jeg vet ikke om den nye stadion er ferdig når vi skal dit, men jeg håper det. Da slipper vi å spille på Kråmyra, et gjørmehøl

og Klanen må stå på en falleferdig tribune. Vet ikke hva som blir årets tur i år, men håper det drar en del folk hit.

Bodø-Glimt/Bodø

Lillebroren til Trømsø, og det synes... Første gangen jeg var der var i cupkampen mot Grand i 97, da scora H det flotte seiersmålet. Husker det stinka fiskeavfall når jeg gikk ut på flytrappa. Når jeg sier stinka, så mener jeg virkelig stinke, sånn at jeg nesten vurderte å ta flyet tilbake umiddelbart for å slippe unna. Vel ve, l siden jeg ikke kan fly annet enn i mine drømmer, måtte jeg pent bli igjen. En bitteliten by, men med en liten håndfull utesteder, bla Stang Inn. Vet ikke om akkurat den puben eksisterer enda, men et par av dem andre serveringstedene er koselige nok de, men det er og blir en kjedelig by for, basta. Dette er turen for de sære, og det er sjeldent mange engafolk her oppe, hvis folk bare har tenkt seg på EN nordnorge tur i år, så dropp denne, dra til Tromsø i steden.

En jubeldag på Lerkendal i 2004 - reprise i 2005?

Fotot: J. Sandem

Lyn/Oslo

Ikke noe mer å si enn denne egentlig : 1612 Du får som du fortjener er vel et stikkord.

RBK/Trondheim

Har blitt rivalen vår på toppen nå og da reiser det en del engafolk til Nidaros. Veien opp dit er også blitt mye bedre, da er det bare å melde seg på tur eller hive seg i privatbilen... også i 2005. Er mye folk på kampene der, særlig blir kampene i mot oss nå mega og jeg håper det drar mye engafolk dit neste sesong, som i år, i fjor og forfjor og... De slo oss med ETT jævla skarve mål og snappet seriegullet 2004. Det skal hevnes, og det skal hevnes stort. Selv om vi vant 1-4 der oppe i år, så skal vi ta rotta på dem og vise at neste år, det herrens år 2005, det er i engas tegn, HELE VEIEN TIL SERIEGULL... 1000 år og 13 seriegull på rappen er NOK...

Som dere ser, det er mange bra turer neste år siden, takk gud Sogndal rykka ned, sammen med, takk gud igjen, Stabæk. Jeg vet som sagt ikke enda hva som blir årets tur i 2005, men hvis Aafk får i stand den nye stadion til vi kommer på besøk, så mener jeg at dette er en soleklar vinner i reisealmanakken.

Jeg har sagt flere ganger at alle må ikke dra på alle turer, det er det kun en håndfull som gjør det, man drar på det som passer en - og hva en har anledning og råd til. Det er mye som skal passe for en god del folk. Kanskje har man kjærring unger og jobb, noen jobber turnus, som meg, da skal det klaffe selv om det er helg etc etc... Jeg synts uansett folk er flinke til å reise å se Enga borte, all ære til dere som drar for å støtte laget. En del av oss sees nok på en eller flere av de stedene jeg har nevnt her ihvertfall.

Nå er det overstått

Sessongen er slutt og vi kan alle glede oss til Royal Leage og kvallik til Champions League. Men først vil jeg reflektere litt over det som hendte en kald høstkveld på Ullevåll. Vi stod likt med bartegutta og kjempet gjennom 90 minutter, drit surt at gullet skulle glippe bare 1,5 minutt før fulltid, men som det er sagt hundretusener av ganger "sølv er ikke nederlag".

Denne settningen har jeg gjentat til mange, også folk som bærer barten med stolthet, de sier da at jeg bare er misunnelig... Som allerede nevnt, klart det var surt, men det gikk over i glede da jeg skjønnte at vi sent smurfene fra Bærum ned i første, og sikret sølvet. I forige sessong var det jo ikke like morro, men den tiden er glemt, det eneste lille skåret i gleden er jo det at det laget som havner på 2. plass har en lei tendens til å slite året etter, så min oppfordring til alle er at vi ikke skal bli kjepphøye, men ha et litt ydmykt syn på det meste neste sessong også.

Hvor vil jeg nå med dette? Ullevål har hatt en økning i besøket utover sessongen, håper vi kan holde nivået oppe også under R.L. og videre utover når Tippeligaen 2005 tar til igjen i april.

Samtidig vil jeg oppfordre folk til å støtte opp om hockeygutta, de trenger den samme støtten som våre helter på gresset. Mao. La fotballfesten fortsette utover den kalde årstiden vi har i vente, og til "gutta": Tusen takk for en knallmorsom sessong og lykke til med vinterens kamper. En stor takk til Steffen og Arni som ga oss en sjanse og gjorde en kjempesessong. Sist men absolutt ikke minst en stor takk til "I" som er en kjempetrener og som virkelig har ført Enga ut i Europa.

Håper vi sees på Ullevåll i vinter.
Ære være engas.

Fotballhilsen
Fredrik Gudbrandsen

Toy S
reisekåt

Stemming

Siden serien er over og det er snart nyttår, så tar jeg en liten prat om dette. Jeg vet at det er to kamper igjen akkurat når dette skrives, men det får så være, de har uansett ikke noen innvirkning på innlegget...Jeg skriver dette ganske generellt, siden jeg har hukommelse som en kongolesisk skilpadde, dvs at jeg har problem med å huske hva jeg hadde til middag i går, og det er mulig innlegget virker litt rotete, men jeg tror dere skjønner pointet uansett (håper jeg !)... Vi setter i gang...

Sånn at vi vet hvor vi har hverandre hen, så "heter" jeg Toy S, har vært med siden tidenes morgen, og har dermed litt pondus når jeg prater om supporterlivet....Så lenge vi har vært på Ullevål har jeg etter å ha tatt bilder til 101 %-siden min gått til akkurat midten og den trappeoppgangen der, og stillt meg sånn noenlunde øverst. Noen ganger har jeg, enten alene eller sammen med bruttrem, satt meg andre steder, som oftest på hovedtribunen, rett ovenfor klanen, for å teste stemming - tifo ol på en litt annen vinkel enn normalt... Det er nemlig ikke så lett noen ganger å få med seg alt som skjer når en står midt inne i en mølje som oss ...

Klanen har vokst. Klanen har vokst mye på noen år. Der vi før var en buss til bortekampene, prater vi nå om en god del hundre personer, mange ganger godt over tusen, og enkelte ganger mer enn dette også, så det er ingen tvil om at vi både har vokst og er størst i norge...

Det forplikter litt...Både i oppførsel og stemningsmessig, selv om jeg KUN tar for meg den stemningsmessige biten nå, så trengs det en ny runde ang oppførsel på og rundt kampene også.Vi har mange kamper i året, og antall folk på kampene varierer selvsagt, selv om vi generellt har mange folk i snitt for tiden på seriekampene. Dvs at vestbredden så og si alltid er full....Nå er vestbredden for klansfolket, men ikke alle er med å synger. Det er faktisk en god del som ikke gjør det, og de stiller seg som regel på sidene...Men de gjør sin misjon de også, som jeg kommer tilbake til hver sekund

Vi er som sagt så mange at vi har delt oss, vestbredden og cola. Et prosjekt som starta i det små, men som nå faktisk fungerer skikkelig bra. Ikke hele tiden, men generellt meget bra...Cola starter mer og mer sanger, de synger flere og flere, og enkelte ganger er kanonsangen mellom vestbredden og cola det som virkelig høres godt på Ullevål...

Og for de som husker siste kampen i mot Stabæk, så stod faktisk HELE colasvingen og hoppa opp og ned i ekstase, og jeg stod på andre siden for å ta bilder og så dette, og ble meget imponert, og det viser at det faktisk

sitter/står en god del folk der som potensielt blir med videre på sangaktiviteter....

Men, det jeg skal vri dette litt over til er følgende. Det MÅ ikke alltid være ren synging for å skape eller lage stemming....

Jeg prater selvsagt ikke om trommer og trompeter og sånne dølle ting, men stemming kan defineres på forskjellige måter...En har synging og en har suset som kommer når laget er i angrep eller det skjer noe, og en har den elektriske stemminga som var bla i siste kampen, der hele stadion ikke sang, det var mer at alle ropte/skrek/engasjerte seg, og den stemminga kan være mye bedre enn synging...Det kan alle de som var på siste kampen bekrefte...For vi hører og ser titt og ofte folk skrive eller prate om dette med stemming, og da er det alltid synging det går på, men som jeg nå har skrevet, det er ikke alltid synginga som har gjort eller gjør en kamp bra i fra tribuneplass...

Selvsagt skal vi syng, det er det som gjør og har gjort klanen unik i norge, og faktisk berømt, men får vi til en blanding som fekk i Stabæk kampen, er det greit for min del også...

Og jeg kjenner folk som sitter på andre steder enn vestbredden, og de sier at stemminga har vært god, de gangene vi leser på nettet at den har vært dårlig...Det er det jeg sa tidlig i innlegget, det er ikke alltid så lett å høre skikkelig og få med seg alt når en står midt inne i klynga. Og, det at stemming kan defineres på forskjellige måter...Derfor skal vi ikke klage alt for mye på årets sesong, den har vært generellt god stemningsmessig. Men, det har heller ikke vært vanskelig, siden vi hele tiden har liggi på topp 4 på tabellen, vunnet masse kamper, og etter ferien ihvertfall spillt meget godt og scora en del mål...Synging og stemming skal komme naturlig og burde ikke ha noe med om - når og hvor mye vi scorer, men sånn er det. Og for de som lurer, vi er IKKE alene om dette i norge og i verden, og er IKKE et klansfenomen, dette vet jeg, siden jeg faktisk kjenner en del andre supportere av andre lag også. Og der de skryter av fantastisk stemming, så har den vært rimelig moderat og dårlig, så ikke tro alt du leser i blader og på nett...

Vi har som sagt forcen med at vi er mange, og er delt som nå, og kan bla ha flere kanoner i mot hverandre, og det gjør at stemmingen på Ullevål aldri kan bli direkte dårlig...Tamt noen ganger, ja, men vi må få lov til å ha en dårlig dag på "jobb" vi også, det gjelder alle, og vi får bare prøve å få disse ned til et minimum... Vi gjør så godt vi kan alle mann og kvinner, og jeg er sikker på, faktisk 101 % sikker på, at til neste år, da blir dette enda bedre, for jeg tror at cola kommer til å utvikle seg enda mer, og at da en del folk på vestbredden får et kick i ræva av det, og begynner

å åpne kjeften de også, da prater jeg generellt de på sidene, det er DER syngepotensialet er...Vi får se hva som skjer til neste år, men jeg tror at det blir bra, for jeg er optimist på klanens vegne etter de siste kampene vi opplevde på Ullevål i år, kan dette faktisk bli superbra...Helt til slutt vil jeg si at en ikke kan tvinge folk til å syng, og vil en ikke så vil en ikke, og da får vi bare respektere det og prøve en annen. Og hvis noen ikke vil det, så er han ikke dårlig supporter for det, husk det folkens... Vi er kjent for oral orkan, la oss få enda flere orale orkaner på Ullevål til neste år

Toy S
liker oral

På alle verdens kontinent... er Vålerengas rykte kjent!

Til og med i Auckland, New Zealand finner man ivrige Vålerengatilhengere. Blant de norske norske studentene her er det ikke uvanlig å samles rundt KWR - Klanens WebRadio, til morgenkaffen grytidlig mandager og tirsdager vinteren gjennom. -Ja, det er tidlig. Det er 10 timer forskjell, så søndag kl. 18 norsk tid betyr mandag kl.04 her forteller Kristin Aaserudseter, mens hun skjenker seg en ny kopp kaffe. -For meg gir det en fin start på uka å høre at Engabanker noen tapere fra utkant-Norge, forteller Anders

Linnestå mens han jubler over nok et VIF-mål mot Stabæk. Men vær så snill og ikke skriv det, for halve slekta mi holder med Stabæk og jeg skal hjem til jul, legger han til mens årets julepresanger sjenkes en engstelig tanke.

-Da Vålerenga slo RBK hadde vi nachspiel her og da stod stemmingen i taket, skyter en ekstatisk Erik Solem inn.

-Det har jo vært en fantastisk sesong uansett, mener Anders Linnestå. Men gi meg ti minutter til å komme meg, så skal jeg være fornøyd, legger han til etter at resultatet er klart.

-Jeg solgte sesongkortet mitt Vestbredden til en kamerat før jeg dro. Halvveis på spøk fikk jeg han til å love å selge det tilbake til meg hvis jeg kom tilbake når Vålerenga skal ut i Champions League, forklarer Thomas Wendelborg. Da lå vi på 6.plass og gull og CL-spill var det kun de mest ihuga klansmedlemmene som trodde på. -Nå ser det visst ut som om jeg må forberede meg på å skrive masteroppgaven min til neste år hjemmefra, avslutter han med et smil.

Thomas Wendelborg & Vegard Jensrud

Nederst fra venstre: Simen Pleidrup Rønningen (Lyn), Kristian Lystad (RBK)
Øverst fra venstre: Anders Linnestå (VIF), Erik W. Solem (VIF), Kristin Aaserudseter (VIF), Thomas Wendelborg (VIF) foran Auckland Skytower

Kalenderen

Terminliste Hockey

- Comet – VIF
9. des. kl. 18.30 Halden Ishall
29. - 30. des. Bonusrunder.
- Bergen – VIF
4. jan. kl. 18.30 Bergenshallen
- VIF - Stjernen
6. jan. kl. 18.30 Jordal Amfi
- Stavanger - VIF
9. jan. kl. 17.00. Siddishallen
- VIF – Sparta
11. jan. kl. 18.30 Jordal Amfi
- Trondheim – VIF
13. jan. kl. 18.30 Leangen Ishall
- Lillehammer - VIF
16. jan. kl. 17.00 Kristins Hall
- VIF - Storhamar
18. jan. kl. 18.30 Jordal Amfi
23. - 24. jan. Bonusrunder.
- Frisk Asker - VIF
27. jan. kl. 18.30 Askerhallen
- VIF - Comet
30. jan. kl. 17.00 Jordal Amfi
- VIF - Bergen
3. feb. kl. 18.30 Jordal Amfi
- Stjernen - VIF
6. feb. kl. 17.00 Stjernehallen

VIF - Stavanger
15. feb. kl. 18.30 Jordal Amfi

Sparta - VIF
17. feb. kl. 18.30 Sparta Amfi

VIF - Trondheim
20. feb. kl. 17.00 Jordal Amfi

Kvart og semifinaler spilles best av 5 kamper, dvs. første lag til 3 seire.

Kvart
22. 24. 25. event. 27. feb. og 1. mars

Semi
3. 5. 6. event 8. og 10. mars.
Finale spilles best av 7 kamper, dvs. første lag til 3 seire

Finale
13. 15. 17. 19. 20. event 22. og 24. mars.

Terminliste Fotball Royal League

Djurgården - VIF
Lørdag 12. feb. kl. ?

-
Rosenborg - VIF
Torsdag 17. feb. kl. ?

-
VIF - Esbjerg
Torsdag 24. feb. kl. ?

Klokkeslett vil variere mellom 16.00 (kun helgekamper) og 20.30. Klokkeslett til de tre siste inneldene rundene vil annonseres i løpet av jan.

De to beste lagene fra hver pulje i grunnspillet går videre til mellomspillet i Royal League. Kampdatoer i mellomspillet: 03.03, 10.03, 17.03, 14.04, 28.04, og 12.05. 2005. Gruppevinnerne spiller finale der laget med med poeng/mål får hjemme-kamp. Finalen spilles torsdag 26.05.2005.

VIF spiller i en innendørsturnering i Hamburg 7-8. jan.
Treningsleir og kamper på La Manga legges i år til perioden

TURER

"Stille Buss"

Klanen introduserer begrepet "stille vogn". Med stille vogn mener vi at man kan ha en moderat festfaktor på vei til match og at man tar det rolig på vei hjem. Det betyr at vi slukker lyset og musikkanlegget når vi passerer 23.00 på langturene, sånn ca. Med "stille vogn" ønsker vi å kunne gi dere som skal på jobb/skole etc. mulighet til å kunne komme utvilt hjem. "Stille vogn" er topp moderne turbusser og erfarne sjåfører. Dette turalternativet har også med reiseansvarlige fra klanstyret som vil være en garanti for at man faktisk får en "stille vogn".

Djurgården - Vålerenga

Lørdag 12. feb. kl. ?

Busser

Tur retur Stockholm for 550-, denne prisen gjelder foreløpig for dagstur, når det gjelder overnatningstur fra fredag til lørdag og event søndag så vil vi snart komme med priser.

Vi skreddersyr bussopplegget denne gangen. Bohembussen kjører allerede fredag morgen, vi kjører nattbuss fra Bohemen kl. 01.00 og sender avgårde buss lørdag morgen kl. 07.00 med mulighet for å dra rett hjem etter matchen og en buss med avreise søndag formiddag for de som vil ha en lørdagskveld i Stockholm. Med flere avganger og forskjellige turopplegg håper vi de fleste skal finne et tilbud som passer nettopp dem.

Tur 1

Bohembussen, en institusjon i supportermiljøet. Sittegrupper og servering. Denne bussen er en blanding av alternativ. Areise kl. 09 lørdag 11. februar. Skulle Bohembussen bli fullbooket setter vi opp en ny turbuss på denne avgangen med samme pris/avreise. Avreise Bohemen lørdag 21. aug. kl. 09.00. Overnatting organiseres på eget initiativ men Klanen vil formidle kontakt med hotell vi har sjekket priser etc med slik at man kan havne på hotell sammen med andre VIF supportere. Vi vil legge ut linker og tlf. til aktuelle hotel på www.klanen.no i begynnelsen av desember.

Tur 2

VIF Support bussen. Festfaktor med høy musikk, sittegrupper, servering (mat, brus +++) og et fast klientell som ikke sier nei takk til en fest! Men man tar det

litt roligere på veien hjem, litt avhengig av hva det er stemning for på bussen. Avreise fra Bohemen fredag/natt til lørdag.

Tur 3

Turbuss i regi Klanen. Tar det noe roligere på vei hjem, litt avhengig av hva det er stemning for på bussen. Servering, (brus + div. annen drikke). Avreise fra Bohemen lørdag morgen kl. 07.30. Kun 550,- tur/retur. Avreise rett etter kampen.

Vi kjører "Stille vogn" som vi håper skal gjøre det mer attraktivt også for de som vil ta det roligere med festingen og som skal få mulighet til å sove på veien hjem. Her har vi med turansvarlige som overholder reisegarantien "stille vogn" gir dere.

Tur 4

Samme som alternativ 3 men med hjemreise søndag kl. 12.00.

Alle bussene har påmelding og betaling gjennom Sjappa. Vi håper så mange som mulig melder seg på allerede når dem er innom Sjappa i desember slik at vi allerede nå kan lodde stemningen for buss.

Fly

Her vil vi garantert chartre fly tur/retur lørdag. Vi jobber også med å få charterfly fra lørdag til søndag og skulle interessen være stor for å reise allerede fredag ettermiddag og hjemreise søndag vil vi vurdere et tredje flyalternativ. Det er derfor viktig at de som ønsker å fly så rakt som mulig gir Sjappa beskjed om hvilket flyalternativ man ønsker. Vi har ennå ikke fått oppgitt helt konkrete priser men maks 2000 og forhåpentligvis skal vi klare å presse prisen til rundt 1500,- Det som er ok med charterfly er at vi kan lande på en av de mindre flyplassene sentralt i Stockholm i stedenfor å måtte lande på hovedflyplassen langt utenfor Stockholm sentrum som er tilfelle hvis man flyr med rute-fly. Vi vil så snart vi har priser og avganger legge dette ut på klanen.no og sende info på mail-inglista til Klanen. Har du ikke gitt Klanen din e-post-adresse anbefaler vi deg å sende adressen din til

Påmelding og betaling

Sjappa tlf: 23 31 01 70 eller e-post: tur@klanen.no
Busser i privat regi. Bohembussen: Kontakt Sjappa.
VIF Support: Kontakt Daniel 905 10609. Ultrabussen. Kontakt Pervo 90077678

Et fristende tilbud

Panzer drømmer om proffkarriere og store penger. Hvorfor?

Fordi han har spilt ti gode kamper i år?

Når man har spilt noen gode kamper er det nemlig på tide å bli proff, da er man plutselig alt for god for den ligaen som man i en årrekke aldri har vært noe annet enn en middelmådighet i. Jeg må ut.

Det er lett å ta av når suksessen kommer, agentene lover deg gull og grønne skoger og de store feite sjekkene skygger for all mulig annen utsikt og all mulig annen fornuftig tankegang. Hm, skal vi se, Solskjær tjener 30 millioner i året, og han er i tillegg ofte skada, da bør i hvert fall jeg lett kunne gjøre 40 store minst, bedre enn han er jeg også.

Helt riktig gutten min sier Rune Hauge mens han stryker sin klient varsomt nedover rumpeballene. Snart er du multi-millionær, gutten min.

Dette landet og denne ligaen er ikke lenger noen utfordring for deg.

Fornye kontrakta sier du?

Er du gal, da taper du masse penger, for du vil vel ikke at den sleipe klubben din skal få noe igjen for deg? Nei, selvsagt ikke herr Agent, du veit best.

Hva med å vise en smule edruelighet og prøve ha beholde beina en smule planta på jorda?

Hvor mange norske spillere har det blitt solgt til utlandet de siste tre åra?

Hvor mange av disse, som er et par stykker, har opplevd noe annet enn benkesliting?

Hvis en storklubb som for eksempel Bregenz ringer og tilbyr deg kontrakt, kaster du da alt du har i henda og setter deg på første fly ned til Østerrike?

Er dette selve guttedrømmen? Hva er poenget med å på død og liv ville bli proff og hva er galt med norsk elitedivisjon og 800.000 i året? Man skulle da tro at det er bedre å spille fotball hver uke enn å sitte klistra til en innbytterbenk, eller ennå verre, sitte på tribunen (hei Gamst!) mens dine "lagkamerater" peser rundt der ute.

Penger er greit å ta med seg og ingen kan være dem foruten, men hvorfor tjene så forbanna mye?

Er ikke fotballen i seg selv det viktigste?

Lagkamerater, tilhengere og lojalitet, hva med det?

En vanlig supporter følger den samme klubben i år etter år, uten lønn, men med store utgifter, uten oss

kunne ingen fått muligheten til å bli proff.

Hva hvis vi fikk et godt tilbud fra utlandet, skulle vi også slått til?

Luton trenger en forsanger, du får gratis sesongkort, 10.000 pund rett i foret og fri bar på lokalen hele sesongen, interessert? Selvfølgelig ikke.

Lojalitet og klubbfølelse er et fremmedord blant de fleste av dagens toppspillere, de tenker kun på seg selv og deres egen lommebok og gir faen i klubben som har fått dem dit de har kommet. Alexander Ødegaard i Sogndal er et hederlig unntak, han skrev ny kontrakt i sommer selv om han viste at han kom til å bli solgt med en gang hans daværende kontrakt gikk ut.

Hvorfor?

Fordi han ville at SIL skulle få noe igjen for han selv om han selv trolig taper flere millioner kroner. Dumt og kortsiktig tenkt vil mange si, en ærefull handling mener nå jeg.

Tror noen at jeg ville tatt en jobb som leder for Rosenborgs supporterpub selv om jeg hadde blitt tilbudt 2 millioner i året? Selvsagt ikke, man selger da ikke sjela si for penger og hvem faen trenger så mye i det hele tatt? Vi elsker fotball og klubben vi følger, det er vår rikdom.

En av verdens beste midtstopperer, som var høyt ønska av Real Madrid, Pah Modou Ka, nekta å skrive under for VIF da kontrakta hans gikk mot slutten.

Hvorfor?

Money, money, money.

Agent Kjenner stod for snakkinga og hoffnarren av

Tøyen stod og nikka på hodet mens SEK-sedlene var som tatovert inne i øynene hans. I ettertid viste det seg at dette klubbbskiftet var et meget fornuftig valg.

For oss.

Skal Panzer nå gjøre det samme mot den klubben som har fått han dit han er kommet i dag?

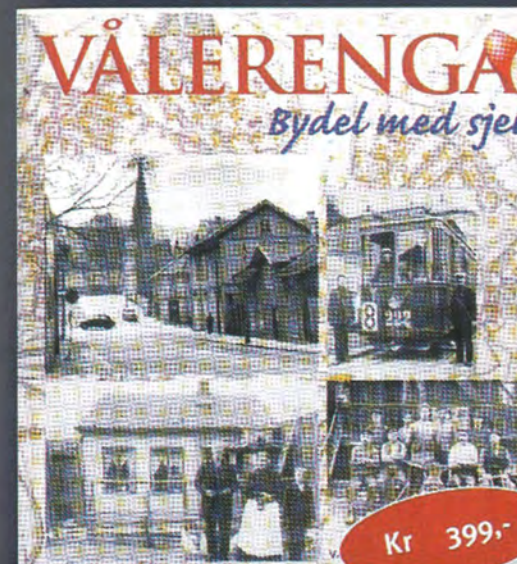
Hva med Klanen, hvor de fleste greier seg med under 300.000 i året, har han samvittighet til å gjøre dette mot oss?

Jeg håper ikke det. Jeg nekter å tro det, til det er Panzer for jordnær og fornuftig. Ingen gjør sånt mot sine venner.

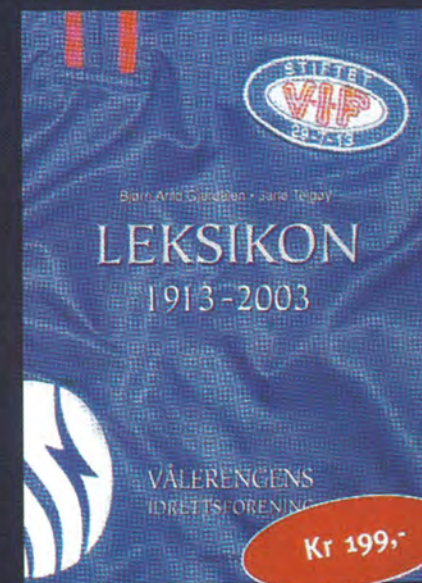
Bortsett fra egoistiske drittsekker.

Kjell G

Julegaven til alle Vålerengapatrioter

Fås kjøpt i bokhandelen

Klanens årsmøte

Tirsdag 22. februar kl. 18.00

Vallhall - kafèn i 2 etg.

Valg av styre, godkjenning av regnskap og div.

Sesongkort

Salget av sesongkort starter 1. des. i Sjappa.

Vestbredden 1250,-

Cola Svingen Voksen 1250,- Barn 550,-

Fra 1. jan. stiger prisen til 1450,- på Vestbredden og 1350,-/650,- i Cola Svingen.

Alle sesongkortholdere med fast plass har fått tilsendt et brev i uke 48. og har fram til og med 15. des. for å få reservert den samme plassen for 2005. De plassene som ikke blir reservert legges ut for åpent salg fra 16. des.

Sjappa: vsjappa@online.no

Prisene gjelder kun for medl. i Klanen. Husk å ta med bekreftelse på medlemskap for 2005 når du skal kjøpe eller fornye kortet. Medlemskap kan betales i Sjappa eller benytt giro som følger med denne sendingen.

Åpningstider i Sjappa i des: Mand. – fre. 10.00 – 18.00. Lør. 10.00-16.00.

27.-30. des 10.00 - 20.00 og 31 des. 10.00 - 18.00.